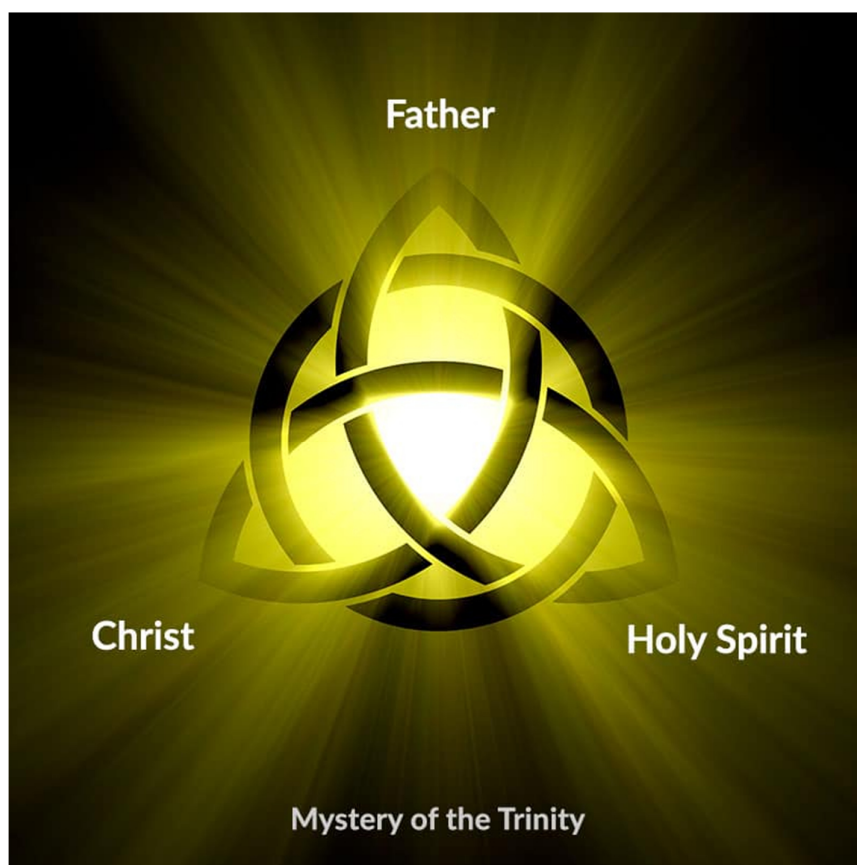

Sveta trojica

Krščansko teozofski spis št. 37

Po nareku prejel Franz Schumi (Franc Šumi) od 1899-1901

Prevedel in uredi Janko Žagar

www.novorazodetje.si

Vsebina

Martin Luther in poapostolske prerokbe 3

1. Bog Oče 3

2. Jezus, Davidov sin, zato: »Sin človekov« 9

3. Božji sin je Božja modrost 13

4. Oče je večji od Mene 17

5. Kristus je sveti Duh 17

6. Binkoštni krst Svetega Duha 25

7. Milosti in darovi moči Svetega Duha ob ponovnem rojstvu 26

8. Jezus, knez miru 29

Tema o povezavi med Martinom Luthrom (voditeljem protestantske reformacije v 16. stoletju) in poapostolskimi prerokbami odpira vprašanja o tem, kako so reformatorji gledali na preroštva, razodetja in preroške napovedi po zaključku bibličnega obdobja (po apostolih).

Martin Luther in poapostolske prerokbe

Gradec 17. april 1901

Oče Jezus toži, da protestanti bolj verjamejo zmotam Martina Lutra kot svojemu Očetu Bogu Jezusu v Njegovih očetovskih besedah, ki jih daje po svojih piscih.

Ljudje prepogosto bolj verjamejo svojim bližnjim, ki se motijo, kot svojemu Bogu in Očetu, kar vam dokazujejo krščansko teozofske knjige, ki sem jih narekoval in pustil napisati po [Lorberju](#), [Mayerhoferju](#) in drugih. Sedaj gre za to, da se odločite: Ali boste verjeli svojemu Očetu Jezusu ali svojim duhovnikom in voditeljem? V vsakem primeru bo vaša prihodnost v duhovnem kraljestvu enaka kot pri vernikih in privržencih dr. Lutra, ki so na podlagi njegovih obljub upali, da bodo v onstrastvu videli Jezusa Kristusa, nato pa so bili zelo razočarani, ko so morali videti, da je bil Luter sam, ko je prišel k njim, v negotovosti glede tega, kaj naj bi to bilo, da kljub trdni veri in pretrpljenim preganjanjem niso videli ne Jezusa ne dosegli nebes.

Če pa je to popolna resnica, potem tudi vas - bodisi protestante, rimokatolike, pravoslavne ali anglikance - ne čaka nobena druga usoda kot ta, da opustite vse svoje napačne predstave o pravem Kristusovem nauku in vstopite v šolo svojega Očeta Jezusa, da se boste naučili Sveto pismo razumeti ne po črki, ki prinaša smrt, temveč po duhu, ki daje življenje.

Ta kratek predgovor naj zadostuje, kajti branje »Svete Trojice« vam bo odprlo oči in ušesa za resnico, da boste nato z vero premišljevali in sprejeli besede svojega pravega Pastirja Jezusa.

Kristusov prihod se ne more zgoditi prej, dokler ne sprejmete Mojega čistega nauka ter po njem živite in delujete. Moj blagoslov vsem, ki so dobrega, otroško vernega srca. Amen!

Opomba:

Preberi tudi Luthrovo knjigo [ChtS. št. 64](#)

1. Bog Oče

Gradec, 12. februar 1901

(Oče Jezus utemeljuje, da ime »Oče« po [1Jn 4,8.16](#) pomeni ljubezen v Bogu. 1,2*)*

1 Ljudje so pozabili na Boga in si dali zgraditi svetišča malikov, imenovane cerkve. Tako prerok [Ozej](#) v 8. poglavju, [14. verz](#) poroča o zadevnem propadu človeštva, ki sem ga primerjal z nestanovitnim judovskim ljudstvom in ga zato imenoval Izrael.

2 Ta izraz zagotovo ni ustrezal Judom, saj pri njih nikoli nisem padel v tolikšno pozabo, da bi si gradili svetišča malikov; občasno se je sicer pojavilo malikovanje, ki pa sem ga vedno hitro izkoreninil. *(Franc Šumi: To je v Stari zavezi pogosto omenjeno.)*

3 V judovski zgodovini so nedvomno obstajali trenutki, ko je ljudstvo pozabilo Name - na

primer (*v puščavi*), ko so si ulili ali dali narediti zlato tele -, vendar do gradnje templja nikoli ni prišlo. Kralj [Jeroboam](#) je sicer zgradil hišo za duhovnike, ki so darovali, vendar ne za daritveni oltar. In tempelj v Jeruzalemu nikoli ni bil tempelj malikov. Iz tega je razvidno, da je bilo tisto, kar sem dal zapisati Ozeju, namenjeno vašim cerkvam, ki so polne oltarjev, kipov in podob ter se po Ozeju imenujejo »svetišča malikov«. Kajti mišljena so lahko le ta, in resnično vam povem: Te sem vnaprej označil za svetišča malikov!

4 V starih izdajah Biblije je bilo napisano »svetišča malikov in cerkve«, novejše - tako rimske kot protestantske - pa imajo na tem mestu zdaj »palače«. Torej se iskrivljanje Moje Svete Besede nadaljuje. Doslej je bilo v Svetem pismu narejenih na tisoče popravkov, da bi ga postopoma znižali na raven človeškega dela; posledica tega pa je bila: Odpad od cerkve!

5 Revno ljudstvo! Kako se lahko zanašate na svojo Biblijo in svoje voditelje, ko te tako zavajajo!? Vaši duhovniki so postali lažnivi duhovniki, v mnogih pogledih služabniki mamona, služabnikov Boga pa je le zelo malo. Zato naj vas ne preseneča, da nimajo luči in da Sveto pismo razlagajo na podlagi črke, ki ubija duha! Upirajo se priznanju duhovnega razsvetljenja, ker bi se s tem razkrila njihova duhovna tema in bi se zrušila zgradba njihove laži in prevare. 6 Če bi imeli ljudje čisto Božjo besedo in duhovno razloženo, potem takšen duhovni propad ne bi bil mogoč. Ker pa duhovniki Moji zapovedi napačno razlagajo ter sami ne živijo in ne ravna po njih, ni čudno, da gre vse navzdol v greh in pozabo Boga.

7 Ko se bodo ljudje nekoč zbudili in zagledali brezno, v katero so se duhovno pogreznili, bo na dan prišlo grozljivo spoznanje. Svojih voditeljev se bodo izogibali tako, kot se ovce se izogibajo volkovom; kajti na take sem mislil, ko sem rekel: V ovčjih kožuhih se bodo prikradli v čredo, da bi nato neovirano raztrgali in uničili nič hudega sluteče ovce ([Mt 7,15](#); [Apd 20,29](#)).

8 Ne preostane mi drugega, kot da vam izročim novo Biblijo, ki je čista in duhovno razložena, da se resnica loči od dosedanje laži. Kajti napočil je čas, o katerem so govorili preroki, da bodo Moji otroci poučeni od Mene Samega ([Iz 54,13](#); [Jer 31,34](#); [Jn 6,45](#)).

9 In resnično se to že dogaja; kajti, če boste v ponižnem duhu preizkusili vzvišenost Mojih besed in razlag, boste prepoznali resnico, ki je v njih. Če pa bi vas hotela resnica prevarati, ker so ljudje dandanes deležni duhovno temne vzgoje in so zato polni takih duhov umrlih, ki jim vsiljujejo svoje temne poglede, potem odložite knjigo iz rok in v trdni veri pridite k Meni, svojemu Očetu Jezusu, ter Me goreče prosite za duhovno luč! In luč vam bo dana v tej zadevi. Kajti tistemu, ki je ponižen v duhu, sem ljubeč Oče; posvetne modrijane in kritizerje pa pustim hoditi po njihovih poteh.

10 Ko bodo ljudje nekoč spoznali, kako so jih njihovi duhovni voditelji prevarali glede rešitve njihovih duš, šele takrat bodo nagnjeni k spreobrnitvi. Dokler pa trmoglavost vztrajajo pri svojih črkah in pri svoji modrosti brez ljubezni, z njimi ni mogoče doseči odrešenja, ker so v duhovnem pogledu preveč temni in zato ne poznajo ter ne morejo doumeti glasu svojega vrhovnega pastirja Jezusa.

11 Ker so ljudje trenutno zašli v tako veliko duhovno temo, sem na vseh straneh ponovno obudil svoje pisoče preroke, tako kot nekoč pri Izraelcih, ko so začeli preveč hoditi po napačnih poteh. Vendar je takrat tema vladala zaradi neumnosti ljudstva, danes pa zaradi temne, Bogu kljubovalne modrosti. Vsa tista modrost, ki ne ravna po Mojih zapovedih, je temna, ker je antikristovsko nastrojena; kajti vse, kar je v nasprotju z Mojim Kristusovim

naukom, je antikristovsko. Zdaj si oglejte svoje življenje in ravnanje ter ga primerjajte z Mojimi zapovedmi - takrat boste prepoznali antikriste, kje se nahajajo in kako se imenujejo!

12 Kaj Mi koristijo vaše molitve, pesmi in obredi, če izvirajo iz tal, ki so okužena z najrazličnejšimi grehy? Hinavsko kažete pobožnost ko ste v stiski, a ne pomislite na to, da sem Jaz nadvse svet in da je greh za vekomaj izgnan izpred Mojega obličja. Mar ni prestopnik pri vas kaznovan? In vi verjamete, da vam bom Jaz odpustil vse, če le pridete k molitvi z malo dobre volje!? Vaših grehov vam nikoli ne bom odpustil, če jih vi v prihodnosti iz ljubezni do Mene bližnjemu ne odpustite. Pri Meni ni odločilno ne kesanje, ne spoved, temveč zgolj in izključno trajna pokora v smislu trdnega sklepa, da se izogibate grehom in jih ne storim več ([Jn 8,15](#); [Mt 6,12](#)). Sami ste svoji sodniki; kajti Jaz nikogar ne sodim, in manj ko živite po Mojih zapovedih, bolj se oddaljujete od Mene in bolj greste v sodbo teme, v pekel, ker vas greh pripelje v stik s peklenskimi duhovi in se z njimi družite. Čim bolj pa pazite na to, da izpolnujete Moje zapovedi, tem višje se vzpenjate v duhovnem pogledu ter prihajate v stik in v družbo z duhovi, ki so enaki vašemu notranjemu jazu; in če je vaša volja resna, v vaše okolje prihajajo vedno višji duhovi, kar na vas deluje duhovno oživljajoče in spodbudno, kajti vaša duša vidi duhove in se raduje z njimi, to radost pa opazijo vaši možgani, vendar ne vedo, zakaj ste tako navdušeni nad Božanskim, ker možgani dnevnih vtisov duše ne dobivajo s polno zavestjo, temveč le kot slutnjo, saj bi sicer vedeli vse, kar se dogaja v duhovnem kraljestvu. Fizični možgani so v budnem stanju dovzetni le za vtise iz zunanje življenjske sfere; ponoči ali med spanjem pa tudi za tisto, kar duša počne v duhovnem svetu, kar preroške sanje, jasnovidnost (3*) in somnambulizem (4*) nedvoumno dokazujejo celo skeptikom in tistim, ki zanikajo Boga.

13 Tako poteka Moje delovanje med vami in Moja edina želja je, da kot Moji otroci poslušate glas svojega Boga in Očeta Jezusa, da bi Moje besede v vas obrodile sadove večnega življenja, kajti drugače nikoli ne morete priti k Meni, ker sta saje in sneg dveh različnih barv. Če sprejmete, da kot grobi grešniki predstavljate »saje«, vam bo postal jasen tudi sneg. Zato se očistite in posvetite svoje misli, želje, besede in dejanja, da bodo nosili v sebi in na sebi le duhovno, takrat bo pot k Meni utrta, sicer nikoli! Brez boja ni zmage, brez zmage pa ni moč upati na nagrado.

14 Torej, Moji otroci, poučil sem vas o marsičem, kar je treba storiti, da pridete k Meni. Nadaljnja pojasnila boste našli v preostalih krščansko teozofskih knjigah, ki jih cerkveni in formalni kristjani štejejo za heretične, ker razširjajo resnico o vsem. Preberite jih vse in na koncu sami presodite! Nikogar ne silim, da mora verovati, a nikogar tudi ne zadržujem, če se hoče - polno zavedajoč se svoje usode - strmoglaviti v brezno; kajti vsak je sam snovalec svoje sreče, če pozna sredstva za dosego sreče, ta pa so v Mojih narekih vsestransko podana in pojasnjena. Kdor ne pozna in ne razume glasu svojega Boga in Očeta, je globoko zapadel v človeško modrost in v materijo, medtem ko sem Jaz nasprotje: Ljubezen ([1Jn 4,8](#). [16](#)) in Duh ([Jn 4, 24](#)).

15 Za poznavanje Moje osebe se ljudje, ki se vam predstavljajo kot od Mene poklicani služabniki, niso nikoli brigali, temveč so s svojim služenjem mamonu vnesli še več nerazumljive teme. Ker so besede Biblije duhovne, zato Jaz hočem sam storiti tisto, za kar Me prosijo taki otroci, ki imajo radi Mene in s tem tudi vas kot Moje otroke.

16 V Stari zavezi so poznali Boga Abrahama, Izaka in Jakoba, vedelo se je ([1Kr 18, 36](#); [Psalm 111, 7](#); [Dan 4, 34](#)), da je Duh ter resničen in pravičen. Moje ime je bilo Jahve Sabaot, kar pomeni toliko kot »Oče«, »Gospod nad vojskami«.

17 Izraz »Jahve« se prevaja kot »Gospod pravični!«, »Večni«, »Nespremenljivi«, vendar ti prevodi niso prastari hebrejski, zato so napačni. Prastaro hebrejsko ime IAOUE (5*) pomeni »Oče«, tj. Ljubezen in Stvarnik ali Oče, in kot Ljubezen sem označen tudi v Novi zavezi ([1Jn 4,8. 16](#)).

18 Ljubezen je temeljno načelo v Bogu in ta je Oče kot stvarnik sveta; kajti Ljubezen je vedno Oče, Spodbuda in Stvarnik, ker popolnoma svobodno bitje nikoli česa ne naredi, ne da bi ga k temu gnala ljubezen. Bog pa kot najbolj svobodno bitje dela le tisto, kar je njemu v ljubezen, veselje in radost, (6*) zato ime Jahve ali Oče, saj je Oče ravno ustvarjajoča Ljubezen.

19 Kot Ljubezen sem vaš Oče in prebivam v vašem srcu, in kot tak se vam Jaz oglašam prek vesti, kadar vam ta očita ali vam ([1Kor 3,16-17](#); [6,19](#); [2Kori 6,16](#); [Rim 8, 11](#)) svetuje dobro. Pavel je pisal Korinčanom in Rimljanom ter jim pojasnil, da »Božji Duh« živi v človeku kot v živem Božjem templju, da je ta duh »Sveti Duh«; da je to tisti živi Bog, ki je Jezusovo telo obudil od smrti. To pojasnilo naj vam zadostuje, da zavrzete napačno domnevo, češ da je človeški duh drugačen od Božjega duha; kajti sicer bi bila Jaz, vaš Bog Jezus, in Moj apostol Pavel dva ([Gal 1,11-12](#)) lažnivca. Glejte, tudi to je velik dokaz, da vas je vaša modrost oslepila, ko celo materialno izraženi nauk napačno razumete! Saj vendar jasno piše: Bog je Adamu vdihnil svoj dih in ga s tem oživil ([1Mz 2, 7](#)). Če pa je to popolnoma resnično, kako naj bi vdihnil kakšen drugačen dih, življenjski dih ali življenjski duh, razen svojega lastnega Božjega duha!? Povem vam: V vsej neskončnosti ni nič drugega kot en sam Božji Duh in en sam satanov duh, tj. Božji Duh Ljubezni in satanov duh sovraštva.

20 Moj Duh Ljubezni je življenje v celotnem vidnem in nevidnem stvarstvu, in ta duh je pogosto dan za okrepitev duha v človeku; s tem pa ni rečeno, da človeški duh ni čisti Božji duh, temveč le to, da je duh, ki prihaja neposredno iz Mene, bolj dejaven v ljubezni kakor pa trpeči duh grešnega človeka ([Rim 8, 15-16](#)).

21 Zato si Očeta ne predstavljajte kot osebo, temveč kot duha ljubezni, kot z ljubeznijo plameneči zrak, sicer ne boste nikoli prav dojeli Boga; kajti če Bog ne bi bil etrski zrak, bi bilo zanj nemogoče vse prežemati in biti navzoč povsod! Prav zato njegova vsevidnost in vsevednost po celem svetu.

22 Le stežka bo mogoče najti bolj zmedeno dožemanje izraza Bog Oče, kakor ga je ustvarilo duhovništvo, vendar jih pustite; kajti zdaj se začanja Moje lastno delovanje, da bi pojasnil, kako naj Moji otroci razumejo nauk o Božji ljubezni.

23 Izraz Oče ima za ljudi največji pomen; kajti če je vaš Oče Bog, ste poklicani, da postanete bogovi in dediči njegovih kraljestev, vendar šele takrat, ko izpolnite voljo svojega Očeta.

24 Vse je odvisno od vas, ali hočete postati preblaženi in bogovom enaki ali ne, in ne od Mene; kajti nikogar ne silim, da postane nekaj, česar si ne želi ([2Kori 3,17](#)). Kjer vladajo Moj Duh, je svoboda in nihče se ne more pritoževati, da mu postavljam kaj na pot; a naj se tudi nihče ne pritožuje, če mu pridejo na pot najrazličnejše nevšečnosti! Kajti to je odvisno od življenja, ali človek živi v Bogu ali brez Boga.

25 Beseda »Oče« bi vam morala biti spodbuda, da si prizadevate priti kot »izgubljeni sinovi« domov k Očetu, ki vas vedno pričakuje, da vas ljubeče sprejme v svoj nebeški očetovski dom. Zato si prizadevajte izpolnjevati Očetovo voljo in povem vam, vaš trud bo božansko poplačan.

26 Oče naj bo vaše geslo! Kajti Oče je ljubezen v Bogu, in šele takrat, ko to besedo kot naziv svojega Boga izgovorite iz ljubečega srca, je Njegovo ime po vas posvečeno in k vam pritegnjeno v Ljubezni. Zato si prizadevajte nositi to ime na ustnicah in ne zgolj imena Bog; kajti Bog je presvet in so zato ljudje kot grešniki in prestopniki zanj gnusoba; kot Oče pa je Ljubezen in le ta ima sočutje in usmiljenje z vami.

27 Zato izkazujte Očetu veliko ljubezni. Tedaj vam bodo odpuščeni vsi grehi, pa naj jih je toliko kot trave na Zemlji ali peska v morju ([Prq 10,12](#); [1Pt 4,8](#)).

28 Evangelist Janez piše: Kdor veruje Vame (Jezusa), se bodo iz njegovega osrčja izlivale reke žive vode ([Jn,38-39](#)). To pomeni: Kdor veruje Vame, bo sledil Mojemu nauku, in s tem se bodo izlivale reke ljubezni skozi udejanjanje del ljubezni, ki jih bo izkazoval ubogim in bolnim.

29 Nihče ne more trditi, da ljubi Boga, če sovraži bližnjega! Kajti kako lahko reče, da ljubi Boga, če bližnjega, v katerem prebiva živ Bog, sovraži, podcenjuje in ga v stiski zapusti, namesto, da bi mu z ljubeznijo ([1Jn 4,7-8](#). [16](#). [20-21](#)) priskočil na pomoč in mu pomagal po svojih močeh in zmožnostih!?

30 Ljubezen je največja zapoved v Mojzesovi postavi in nihče ne pride k Očetu razen po Ljubezni, kajti Ljubezen zahteva spet le Ljubezen, ker je Ljubezen Življenje ([Mt 22,37-40](#); [Jn 14,6](#)).

31 Zato je Moj Pavel rekel, da je Ljubezen največja ([1Kor 13](#)). Kajti kaj Mi koristi vaša vera, da sem Jaz Kristus, če vaša dela ne ustrezajo ljubezni? Tudi Satan in njegovi hudiči verujejo Vame, vendar njihova dela niso iz ljubezni, zato so proti Meni. Kaj Mi koristi, če ljubite tiste, ki so vam pri srcu; revne in potrebne pa pustite trpeti lakoto in bedo!? Resnično, povem vam: Vaša vera in vaša ljubezen sta pri Meni nični, dokler vas ne krasijo dela ljubezni do bližnjega, izkazana neznancem! Brez del ljubezni do bližnjega spadate med kozle Moje duhovne sodbe (prim. [Mt 25,32](#)) in pekel bo vaše bivališče.

32 Kjer ni nesebične ljubezni do revnega bližnjega, kjer revne, potrebne in bolne zapostavljene prepuščamo njihovi usodi, tam Mene vašega Oče Jezus, ni; in če si z Mojo ljubeznijo do bližnjega ne tlakujete poti k Meni, Očetu, potem ne pridete k Očetu, kajti Jaz sem prek ljubezni ([Jn 14,6](#); [1Jn 4,16](#)) pot do Njega.

33 Zdaj veste, da oznaka Oče pomeni ljubezen v Bogu, zato boste ([Jn 10,30](#)) sedaj razumeli svetopisemske besede, kjer piše: Jaz in Oče sva eno, kajti to pomeni toliko kot: Jaz in Oče sva si enaka v ljubezni. Nadalje ([Jn 10,30](#)) piše: Jaz sem v Očetu in Oče je v Meni. To besedilo želi povedati, da sem bil v Ljubezni in Usmiljenju ter sem zato delal dela ljubezni do bližnjega; ([Jn 10,37-38](#)) torej sta bili Božja Ljubezen v Meni in Moja Ljubezen v Očetovi Ljubezni Eno ([1Jn 4,8](#). [16](#)).

34 Nadalje sem rekel: Oče pa, ki prebiva v Meni, dela ta dela. Torej je bila ravno Božja Ljubezen v Meni tista, ki je delala dela ljubezni do bližnjega, ([Jn 14,10](#)) toda Moja Ljubezen je bila hkrati Očetova Ljubezen. Vedno sva bila Eno. Zato sem rekel: Duh Resnice Me bo poveličal, kajti jemal bo iz Mojega (tj. iz Moje Ljubezni, Modrosti in Moči) in vam

oznanjal ([Jn 14,19-21](#)). Kajti vse, kar ima Oče (tj. Božja Ljubezen), to je Moja ([Jn 16,14](#)) tj. Božja modrost. Zato sem rekel: Vzel bo od Mojega ([1Kor 1,24](#); [Jn 16,15](#); [17,10](#)) in vam oznanil.

35 Z Očetom sem bil v vsem Eno. Zato je Očetov Duh v Meni postal vladar Moje individualnosti ter je vodil in usmerjal celotno Moje bitje. Saj sem Jaz svojo Modrost podredil njegovi Ljubezni in sem s tem izgubil svojo ločeno naravo v Bogu.

36 Tako morate tudi vi križati svojo modrost in jo podrediti Ljubezni, takrat boste z Bogom Očetom, ki sem Jaz, Jezus, eno, tako kot sem Jaz kot človek skozi Ljubezen z Očetom postal eno in s tem sam postal Bog Oče. Zdaj sem lahko rekel: Kdor vidi Mene, vidi tistega, ki Me je poslal, kajti poslala Me je Moja lastna Ljubezen, v Bogu pa je samo ena Ljubezen, saj kjer se giblje Ljubezen, tam je Oče. In tako se je pri zadnji večerji zgodilo, da sem rekel: Če ste spoznali Mene, ste spoznali tudi Mojega Očeta; kajti kdor vidi Mene, vidi Očeta ([Jn 14,7. 9.](#)) .

37 Božji Duh je Oče, kajti Oče je duhovni izraz za Ljubezen, Ljubezen pa je celotno praresnično bitje v Bogu, zato: Kdor ima Ljubezen, je neskončno bogat, nebesa si lahko kar kupi.

38 Bog je Najvišje, Nedosegljivo, Najsvetejše, ker ga noben ustvarjen duh ni nikoli videl, najbolj Prefinjeno, On je praosnova vse Ljubezni in po Njej se imenuje Oče. Jaz, Jezus, sem bil po telesu le mesena lupina Boga; kajti pred učlovečenjem Jahveja, oziroma Očeta Boga, nihče ni mogel videti in preživeti, ker je On požirajoč ogenj Ljubezni ([2Mz 33, 20](#); [5Mz 4,24](#)).

39 Janez [6,46](#). Rekel sem: Boga ni nihče nikoli videl, razen Sin, Beseda ali Očetova Modrost, ki je pri Očetu, ta je videl Očeta ([Jn 1,14.18](#); [6,46](#); [14,11](#); [Mt11,27](#)).

40 Matej [11,27](#). Nadalje sem rekel: Nihče ne pozna Očeta, razen Sin, in tisti, kateremu hoče Sin to razodeti.

41 Janez [5,37](#): Tako sem ob neki drugi priložnosti rekel: Glasa Očeta še nikoli niste slišali, niti niste videli njegove podobe.

42 Vprašanje je, zakaj Boga v njegovi absolutni praresnični biti ni mogoče videti? Tega ni mogoče videti zato, ker je Bog sam najprefinjenejši eterski duh, katerega vidnost je za ustvarjene ljudi nedosegljiva, razen, če bi se Bog hotel sam pokazati. No, vendar se niti to ne zgodi, temveč Boga lahko le čutimo in opazimo v duhovni svetlobi ali materialnem ognju, ne da bi njegovo duhovno telo zaradi njegove eterske prefinjenosti ugledali z ustvarjenim očesom. Torej je Boga mogoče dojeti le v nedosegljivi svetlobi in skozi vse požirajoči ogenj kot njegovo prvotno bitje. Kot nedostopno svetlobo Me lahko človek dojema v svetlobi materialne sonca, ki je šibek magnetno-električni odsev Moje svetlobe; materialno pa v vsakem ognju, ker vsak ogenj deluje uničujoče, gigantsko moč pa je mogoče razumeti šele prek moči vulkanov, ki v trenutku uničijo vse, kar pade ali je vrženo vanje, in ta vulkanski ogenj sem Jaz sam materialno.

43 V tej nedosegljivosti in nedostopnosti Moje svetlosti prestolujem v središču Svoje večne modrosti. Ta je Beseda in svet Moji Ljubezni ter se imenuje Jezus, večni Odrešenik in Rešitelj. Imenuje se tudi Sabaot, kar pomeni "Gospod nad vojskami", ker je od vekomaj od Ljubezni ali Očeta v Bogu za to maziljen kot Kristus ali Kralj nebes in Zemlje. Imenuje se tudi sveti Duh v Bogu, ker je vidni nosilec Božanske Ljubezni ali večnega Očeta.

44 Mnogi duhovno slepi kristjani se bodo obregnili ob to, da sem Jaz Ogenj in, kot se nadalje

glasi, tudi [Magnetizem](#) in [Elektrika](#), ker je to vesolje, toda naj se spoprijateljijo z mislijo, da tisto, česar nečist človek ne dojame, angel ali nadangel zagotovo dojame. Prav po njihovi neveri in dvomih v vero se prepozna nezrelost njihovih duš za resnico Božje Besede! Ω

Opombe:

- 1* V izvirniku Vulgate se latinska beseda glasi »delubra«, kar pomeni »svetišča malikov«;
- 2* Grško-latinska beseda »ecclesia« pomeni zbrano skupnost pripadnikov neke vere;
- 3* [Joy Snell Služenje angelov](#)
- 4* [Jakob Lorber, Zdravljenje in negovanje zdravja VI 3,d](#)
- 5* Glej Jakob Lorber, [Kristusov prihod, odstavek 47.](#)
- 6* Beseda Oče (Vater) izhaja iz pra arijskega *pa-tar*. *pa* je prakoren za *fa* in *are* (italijansko *fare*, francosko *faire*), vsebovan pa je tudi v latinski besedi *fa-ber* »stvarnik«, »kovač«, primerjaj južnonemško »Mehl-ber«, kar pomeni ustvarjalec; *pa* pomeni delati, ustvarjati, ustvariti; *tar* je pripona za samostalniki, skupaj *patar*, iz česar je nastala latinščina *pater*, iz nje stara nemščina *fater* in zdaj *Vater* (Oče), kar za Boga pomeni »stvarnik«, za ljudi pa, podobno kot latinski *mas* (*ma-as* »stvarnik«), pomeni »ustvarjalec«. Črka *f* je iz praarijskega *b*, *p* zaostrela v *bh*, *ph* in v mnogih izrazih nastala tudi kot *v*.

2. Jezus, Davidov sin, zato: »Sin človekov«

Graz, 13. februar 1901

(Oče Jezus pojasnjuje, da ime Davidov sin pomeni toliko kot Sin človekov, ker je bil Jezus po mesenem telesu oblikovan iz krvi Davidovih potomcev, Marije.)

- 1 V človeku živi upanje na boljše posmrtno življenje, zato je njegovo prizadevanje usmerjeno v to, da svoje življenje vodi tako, da ima lahko upravičeno upanje, da bo srečno dosegel ta cilj.
- 2 Ljudje še nikoli niso imeli tako malo čuta za duhovno kot dandanes. To, kar imajo v sebi za duhovno, v resnici ni tisto pravo duhovno, kakršno bi moralo biti; temveč je posvetno, dogmatsko, sebično, ker je naravnano na lastno šibkost.
- 3 Kako Jaz ne bi bil žalosten, ko vidim, kako človeštvo stopa po poti v brezno? Vsak meni, da so njegova stališča pravilna. Toda pustiti se poučiti, malo premisliti, preveriti resnico - za to večini manjka potrpljenja. In vendar naj bi človek preveril resnico, ali je njen temelj v ljubezni do Boga in bližnjega; kajti resnica ni v Modrosti, temveč v Ljubezni, in takrat, ko so dela modrosti rojena iz Ljubezni.
- 4 Vsak lahko po teh znamenjih presoja ljudi, ali so iz Duha Resnice in ali ravnajo po Božji volji. Kajti po sadovih spoznaš drevo. In tako se tudi ljudi spozna po njihovih sadovih, ali njihova dela izvirajo iz nesebične ljubezni ali iz sebične modrosti.
- 5 Če ljudje izpolnjujejo predpise, ki jim jih nalaga Moje učenje o ljubezni, je Moja ljubezen v njih delujoča in v duhovnem smislu dozorevajo ter prinašajo dobre sadove za večno življenje.
- 6 Tako bo Moje delovanje z vami globoko in pristno; kajti občutili boste pomirjujočo radost ob

izpolnjevanju svojih dolžnosti, ob uresničevanju ljubezni do bližnjega, zaradi Mene. Kajti le globok odnos med Očetom in otrokom bo v vas prebudil ljubezen, veselje in mir, in to je vrednejše od vsega drugega.

7 »Čakajte in molite« sem rekel spečim učencem na vrtu Getsemani; in to pravim tudi vam, kajti duh, ki sem Jaz sam v vas, je sicer vedno voljan, toda vaša duša je lena, saj vlada mesu in rada sledi le svojim željam in strastem, ker je vzeta iz snovi. In to je treba nenehno spodbujati in priganjati k dobremu.

8 Mnogi ljudje živijo iz dneva v dan, ne da bi pomislili, da imajo dušo, da, celo tajijo svojo lastno dušo in njeno življenje po smrti ter menijo, da je s smrtjo mesenega telesa vsega konec. Takšni brezobzirni materialisti se bodo v posmrtnem življenju v grozoti prebudili. To bo takšna prebuditev, da bi bilo bolje, ko sploh nikoli ne bi živeli; kajti trpljenje in bolečina jih bosta objela v temi in nihče jim ne bo dal nobenega odgovora, ker so se na svetu posmehovali dobrim naukom in poskrbeli le za svoje telo, dušo pa pustili trpeti pomanjkanje vsakršne duhovne hrane.

9 Kaj se bo s takšnimi razuzdanimi ljudmi tam zgodilo, o tem nimajo nobene predstave. Toliko bolj grozljivo jih bo presenetila gola resnica, ko bodo prispeli tja, kjer prevara ni več mogoča. Tam bo tedaj bržkone jokanje zaradi zgrešenih življenjskih poti in škripanje z zobmi iz jeze nad lastno neumnostjo, ker so zavrgli dobro in sledili zlu. Črv kesanja ne bo imel konca, ker se človek v temi počuti preveč nesrečnega. Zato se takšni nesrečneži pogosto sprevržejo v besnenje in postanejo rdeči od notranjega ognja jeze in divjega vznemirjenja ([Mt 12,33](#); [Mt 7,16](#)) proti navidez nepremagljivi in neskončni žalostni usodi. Divji plameni prežemajo globine njihovih src zaradi razburjenja nad neusmiljenim vladanjem kesanja, teme in njunega srhljivega oprijemanja ljudi, ki so zašli v svoje peklenške stanja.

10 Nihče si ne more predstavljati, kakšen grozljivo stanje preživljajo takšna nesrečna bitja in kako kolnejo ter besnijo proti Meni in sami sebi; in vendar sem jim dal vso svobodo, da si iz Mojega vrelca božanskega nauka o ljubezni prisvojijo toliko, kolikor jim je bilo drago. Toda namesto hvaležnosti ali vsaj spoznanja sem od njih prejel le posmeh, zasmehovanje in prezir. Zdaj so prišli k Meni z vso svojo hudičevostjo in zlobo, Jaz pa naj jim ponudim med? Ne, Jaz jim ne storim ničesar. Toda ravno zato, ker so živeli in umrli brez Mene, in ker sem Jaz sam vsa sladkost in blaženost duhovnega življenja, oni pa so Me zavrgli s posmehom in zbadljivkami svoje razumske modrosti, sami so bili edini sodniki in storilci svoje žalostne usode v peklenški temi, kjer manjka vsaka pomoč, vsaka Luč, vsaka Moč, da bi se rešili in se premaknili v boljše pokrajine.

11 Grozljivo dolgočasno je takšno stanje, še posebej zaradi zakoreninjenega napačnega cerkvenega nauka, da to traja večno in da je kakršna koli sprememba izključena. Zato, otroci! Berite Moja pojasnila resno in pozorno, da vas ne doleti enaka usoda!

12 Ne traja večno, saj nisem ustvaril krajev večnega prekletstva (7*) na svet svojih otrok nisem postavil kot večno prekletih. Toda dokler se ne toliko prizadevajo, da prepoznajo laž, v kateri se nahajajo, in izvejo za sredstva, kako lahko izboljšajo svoje klavrno stanje, se jim zdi, kot da mimo njih polzijo večnosti, in to brezupno in na videz neskončno stanje je zanj pravi pekel mučenja v temi in plamenih notranjega stanja njene duše. To je tisti pekel, o katerem imate povsem napačne predstave.

13 Če bi vsi ljudje izpolnjevali Moje zapovedi, bi bil svet raj, ljudje pa blaženi duhovi v mesu. Ker pa ves svet ravna proti Mojim zapovedim, je postal šola za pekel, ker je kača sebičnosti postala edini motiv človeških dejanj.

14 Da bi ljudem olajšal vzpon k Meni, sem se sam spustil na temno Zemljo in oblekel težko oblačilo mesa, da bi vam kot človek pokazal, kako je mogoče in morate živeti, da pridete do Očeta ljubezni.

15 Sam sem kot človek živel po teh zapovedih, ki sem jih ljudem oznanjal in jim jih pojasnjeval v času svojega triletnega učnega delovanja. Zdaj je od vas odvisno, ali jih želite sprejeti in izpolnjevati. Na eni strani so odprta nebesa, na drugi pa pekel. Vsak si lahko izbere, kar mu bolj ustreza; kajti pri Meni ni nobenih posvetnih zakonov o »morati«, temveč le zakoni o »naj«, in vsak otrok je z Mojega vidika svoboden, da dela, kar hoče; kazni ali nagrada pa ležita v samem dejanju (7*): Dobro delovanje vodi k Bogu (8*), zlo pa k Satanu v pekel.

16 Nebesa (Himmel) iz »him-ila« pomenijo »visoko kraljestvo« (9*); pekel (Holle) pa iz »hulâ« pomeni »globino«, »luknjo«, zato je enako s temo, ker v globokih luknjah vlada tema. Odtod tudi beseda »hol« za navzdol, »hul-â huil-â«: »globoko kraljestvo, nižavje«

17 V Božji Ljubezni in Modrosti je bilo sklenjeno, da ljudem razjasnim delo resničnega razsvetljenja o duhovnih stanjih življenja duše. Zato sem stopil na Zemljo in izpolnil vse, kar je doslej predstavljalo pregrado med Menoj in Mojimi otroci, in sicer: Ker so vsi ljudje grešili v duhu Adama in Eve, ker izvirajo iz tega duha, je bila v Božji Modrosti določena kazni, da morajo vsi trpeti in umreti na križu (*v trpljenju*), tako kot sem Jaz pozneje kot Jezus sam, ko sem prešel iz modrosti v ljubezen do Mojih otrok, to izpolnil, sicer bi vam obličje Očeta za večno ostalo nevidno (10*).

18 Napovedal sem se po prerokih, kako bom prišel, živel in celo kako bom umrl; prvo obljubo sem namreč dal Adamu ([1Mj 3,15](#)), da bom prišel ločit húdo od dobrega.

19 Nato sem leta 919 prišel k adamitom in označil dušo device Pure (11*) iz Hanocha kot tisto, ki Me bo nekoč nosila pod srcem (12*), kar se je uresničilo v njeni reinkarnaciji pod imenom Marija.

20 Nato so bili tu Noe, Abraham, Izak, Jakob, katerim sem obljubil, (13*) da bo iz njihovega semena nekoč izšel Mesija kot odrešenik sveta ([1MZ 22,18](#); [26,4](#); [28,14](#); [32,13](#); [49,8](#))

21 Prerok Natan je po Mojem navodilu prerokoval kralju Davidu ([2Sam 7,12](#)), da bom nekoč iz njegovega semena obudil Mesijo.

22 Prerok Mihej je dobil ukaz, naj označi kraj, kjer naj bi se rodil, in da se bo to zgodilo v Davidovem mestu Betlehem, v Judovem rodu ([Mih 5,1](#)).

23 Nadalje je prerok Izaija prejel naročilo, naj napove, da bo devica Moja mati ([Iz 7,14-16](#); [Iz 9,5](#)) in da se bom Jaz, »večni Oče-Bog«, sam spustil na Zemljo. Moje rojstvo obravnava zgodovina Moje mladosti, Jezusa, s strani Jakoba, najmlajšega Jožefovega sina, ki ga je imel s svojo ženo Thamar, meščansko hčerjo iz Nazareta, ki pa je bila mrtva že 5 let, ko je bila Marija poročena s 70-letnim starčkom Jožefom, iz obzirnosti, ki je opisana v knjigi Jezusova mladost (14*).

24 [Lažni Matej, Rabbas](#), pisatelj iz Sidona, sicer pravi ([Mt 1,24](#)): Jaz sem bil Marijin prvi sin; toda viri tega zbiralca niso izvirni, temveč so zbirka tistega, kar so mu ljudje pripovedovali v

letih 50 do 67 (15*). Jaz sem bil Marijin prvi in edini sin; označba, da so Jožefovi sinovi Moji bratje, ustreza Mateju [23,8-9](#), po katerem so vsi ljudje med seboj bratje in sestre. Torej sem sam označil svojo lastno mater za brata po duhu in za sestro po duši, če spolnjuje voljo Božje Ljubezni ([Mt12, 47.50](#)), imenovane »Oče«. Duh vsakega človeka je brez izjeme moški, duša pa ženska, zato je nevesta duha in z njim hkrati sestra, pa tudi mati, ko opravlja svojo dolžnost kot mati. Toda kako ima lahko moški hkrati materinsko dušo? Da, mar ni moški druga polovica ženske!? Adam je bil prvotno mož-žena. Človek je popoln človek le takrat, ko je sestavljen iz moža in žene, odtod tudi pregovor: »Mož in žena sta eno telo.« Duhovno obstaja povsem drugačen svetovni nazor, kakor ga je vzgojila pametna razumski modrost, zaradi katere ljudje niso bratje in sestre, temveč sebični hudiči drug proti drugemu.

25 Tako je treba človeštvo razumeti in ne po posvetnih pojmovanjih, po katerih celo med brati in sestrami na splošno ni duhovne edinosti.

26 Pogosto Me imenujejo »Sin človekov«; in tudi sam sebe sem tako imenoval, ker sem bil po mesu resnično sestavljen iz človeške krvi. Duhovno Sin človekov pomeni preroka, po peti Mojzesovi [18, 15. 18](#).

27 Mnogi so Me imenovali Davidov sin, ker so Me imeli za Mesijo, ki naj bi izhajal iz Davidovega semena, in res sta bila Marija in Jožef Davidova potomca, slednji kot njen poročni soprog, zato da je imela za svoj materinstvo moškega pred svetom, ker svet ni smel vedeti, da v Jezusu med ljudmi hodi sam njihov Oče Jahve, sicer bi bila to sodba za ljudi in ne svoboda, ker bi se zaradi strahu podredili vsemu. Svetovni vladarji imajo za svoje podložnike samo sužnje; Jaz pa kot Bog vendar ne morem s svojim lastnim duhom zaslužiti človeka! Moji otroci morajo imeti svobodo v polni meri, da se nikomur ne godi krivica. Kot najsvobodnejše bitje v vesolju ne potrebujem otrok s suženjskim duhom strahopetne pokornosti, zato jim zagotavljam popolno svobodo, a tudi kazen v primeru zlorabe te svobode.

28 S tem je Moj prihod iz nebes v skladu z prerokbami prerokov dokazan in v tej smeri sploh ne potrebujem boljših dokazov od tistih, ki sem se jih pravkar dotaknil; tako prehajamo k drugi vrsti dokazovanja. Ω

Opombe:

7* Glej Kršansko teozofski spis ([ChtS 76](#)), Deset verskih protislovij.

8* Bog se je v staronemškem jeziku imenoval Guti, kar je pomenilo »dobri« in »dobrota«.

9* hi v staronemškem jeziku »gora«, him-hi+im »visoko«.

10* Krščansko teozofski spis št.4; 3,18 (izgubljen).

11* Glej [Jakob Lorber Božje gospodarjenje 2](#), od pog. 140 naprej.

12* Krščensko teozofski spis št.1 477,10 (izgubljen).

13* Krščensko teozofski spis št.1 42, 95, 96 (izgubljen).

14* Glej [Jakob Lorber Jezusova mladost](#) in Krščansko teozofski spis 9 (izgubljen).

15* Krščansko teozofski spis št.71 [Kristus in Biblija, 1. izdaja; 21,60](#).

3 Božji sin je Božja modrost

Graz, 14. februar 1901

(Oče Jezus na podlagi Prvega pisma Korinčanom (1,24) utemelji, da je ime »Božji sin« duhovno ime za Božjo Modrost.)

1 Ko so ljudje dolgo časa v nevednosti glede pojmov Božjega nauka (teologije), se na to navadijo in si ne prizadevajo, da bi raziskali, ali je vse v najlepšem redu. Tudi to je nenavadno, da si noben duhovnik ne potruži raziskati, ali ni morda darove Svetega Duha mogoče doseči in prejeti še danes! Moj svetovni red je vedno enak, le ljudje so drugačni, kakor so bili Moji apostoli in učenci.

2 Osemnajst stoletij sem čakal, da duhovniki pridejo do spoznanja in da bi se lahko spet začelo resnično apostolsko življenje. Vendar zaman. Zato sem si moral ustanoviti svojo lastno skupnost, ki Mi sledi in pusti, da jo vodim. Z njo ravnam tako, kakor nekoč z apostoli, po notranji besedi. Ta sicer majhna in skrita skupnost ima Mojo polno in neposredno luč, vendar je nimajo vsi, temveč le naprednejši med njimi, katerim neprestano oznanjam svojo voljo.«

3 Ko bi le ljudje želeli razumeti Mojo ljubezen do njih, bi bilo z njimi mogoče nekaj začeti; žal pa so troglavi, in vsak meni, da ima prav, njegov sosed pa ne. Ljubezen, ponižnost in potrpežljivost v verskem in duhovnem smislu so se pri ljudeh večinoma izgubile. Fanatizem in sebičnost na eni strani ter strastno kritiziranje in sovraštvo na drugi strani, ne omogočajo doseganja niti prepričanja, še manj pa soglasja.

4 Jaz vedno znova prihajam z ljubeznijo, med vas pošiljam ljudi, da bi vam povedali resnico, a z vami ni nikakršnega zveličanja! Če pa bi prišel z lakoto, kugo, potresi itd., bi pa jokali, da sem neusmiljen. A nekaj se bo zgodilo: Bodisi boste sledili, bodisi bo nad vas prišla šiba kaznovanja!

5 Zakaj ne bi sledili? Zakaj biti tako trdoglavi in ne preizkusiti Mojih novih razodetij, imenovanih Očetove besede, ki so objavljene v novih teozofskih spisih in ki jih imenujejo tudi »krščansko-teozofske« knjige? Tam sta luč in duh za razlago svetega pisma, še posebej nove zaveze, kajti v njih so vsa Moja potovanja, dejanja in besede v času Mojega triletnega učiteljskega obdobja opisani z besedami, ki jih je lahko razumeti.

6 To ne bo trajalo dolgo, ko bom korenito iztrebil stavbo laži in prevare. V to so vključene vse religije sveta, kajti vse skupaj niso nič vredne; ker religije, v katerih vladajo napuh, sovraštvo, preganjanje, nestrpnost in fanatizem proti drugače verujočim, preprosto niso Kristusove religije. To so znaki nepristnosti vaših religij, medtem ko je Moja religija, religija ljubezni, ponižnosti, potrpežljivosti in čistosti misli, želja, besed in dejavnosti. Kje neki med vami sploh še obstaja takšna religija!? Nikjer več.

7 Ja, res je, med posamezniki obstaja nekaj izjem, vendar so redke, pojavljajo se tukaj in tam, posamič, zato niso merodajne za splošno stanje.

8 Če pa človek upošteva vse, mora na moralni propad ljudstva gledati s stališča, da je bil Moja nauk iz nebes popačeno razložen, in da se o vseh kršitvah tega nauka molči, ker ga učitelji nauka sploh ne upoštevajo.

9 Kako naj bo potem ljudstvo dobro, če so zgledi slabi?! Kar tako naprej, plačilo v posmrtnem življenju bo tem večje, ker so vsi zločini izvirali iz zgledov nadrejenih. Ljudstvo ne bi nikoli

padlo tako moralno globoko, kot je zdaj, če bi duhovniki, tako kot некоč Moji apostoli, bedeli nad čistostjo Mojega nauka in bi kot dobri zgled, sami živeli in delovali po njem. Moji zapovedi ne bi bile nikoli poteptane z nogami, kot se dogaja zdaj, če bi duhovniki izpolnjevali svoje dolžnosti.

10 Dolgo, dolgo je bilo mirno, tako da so Me povsem pozabili. Verjeli so, da služijo Meni, v resnici pa so počeli hudičeva dela, medtem ko je Moja Ljubezen, vera Ljubezni.

11 Prišel je čas, da bom ločil pšenico od plevla ([Mt 26,64](#); [24,30](#)). Kristusov prihod, o katerem sem prerokoval pred Kajfom, je zdaj pred vrati. Glejte, to je že oblak (16*), ki ga pravkar berete. V njem sem Jaz, slišite Moj glas, vendar Me ne vidite, ker Me oblak zakriva. A iz njega govorim; kajti vaše oči Me ne morejo videti, ker vaše srce še zdaleč ni zrelo za to, da bi videlo Boga!

12 Prizadevajte si, da Moje opozorilne besede v teh svetlih oblakih sprejmete z ljubeznijo in jih nikakor ne zavržete! Kajti sicer bosta morala slediti strela in grom! In gorje vam, če niti to ne bi zadoščalo. Sredstev, s katerimi bi lahko premagal vašo trmoglavost, Mi ne manjka.

13 Če Moje besede sprejmete brez kritike in sodb, blagor vam, kajti Jaz kaznujem le trdoglavce preko njih samih in ne nedolžnih, zato vam vnaprej naznanjam, kakšna je Moja volja.

14 No, to poznate. Ravnajte se torej po Mojih besedah in ne po besedah svojih duhovnikov! Kajti vsaka stvar ima začetek in konec, in tako bo tudi z vašimi duhovniki, ker hodijo po poteh Mojega nasprotnika, ki ga sicer imenujemo Satan.

15 Ne smete brati zgolj te knjige, temveč vse knjige, ki sem jih narekoval Jaz sam; vse druge pa zavržite kot protikrščanske - to je Moja volja za tiste, ki Mi želijo slediti. S tistimi drugimi pa, ki Moje besede zavračajo kot nekaj, kar ne prihaja od Mene, bom s sodbo opravil Jaz sam.

16 Ker zdaj poznate Mojo voljo, je vaša naloga, da jo uresničite; kajti samo vedenje (znanje), brez življenja in delovanja v skladu z njim, vas v duhovnem pogledu ne popelje niti korak naprej.

17 Sedaj prehajamo k razlagi poimenovanj Božji Sin in Božja Modrost, ki kot trojna Mojzesova odeja ležita nad vašim snovnim razumom in vaše pojme o Moji osebnosti puščata popolnoma v temi.

18 Že Izaija govori o Sinu ([Iz 9,5](#)), da je On sam večni Oče Bog, hkrati pa tudi, da je Modrost ali Svetovalec Božje Ljubezni. V Izaiju so v tem dečku imenovani vsi Božji atributi, in če je on sam večni Oče Bog, kot tam piše, kako je lahko iz večnega Očeta Boga postal Božji sin?! Se vaša pamet ni mogla vzeti v roke in vprašati: »Ja, če je Kristus večni Oče Bog, kako je lahko po naših snovnih pojmih Božji sin!« To nasprotuje zdravi pameti. Pod tem se mora skrivati nekaj drugega, duhovnega, mar ne? Nekaj takega bi zagotovo odkrili, če bi bila v vašem bitju kakršna koli jedro duhovnega dožemanja Svetega pisma! Ta tema pa jasno kaže, da grizljate le skorjo črk Biblije; jedra ali duha, ki se skriva v njej, pa ne poznate niti ne razumete.

19 Ja, ste v globoki temi pri razlaganju Svetega pisma! Drznete si kritizirati Moje besede in v njih iskati polno protislovij, ker jih razlagate materialno, namesto duhovno; ločiti Moje besede od človeških besed, ki so v njem močno zastopane, pa ne znate! Priti k Meni ponižno in prositi za Mojo razsvetlitev pa opuščate; na gole besede brez ljubezni in ponižnosti v srcu pa

ne odgovarjam.

20 Sedaj pa v poslednji uri, kajti ženin je na poti, napolnite svetilke svojih src z oljem ljubezni in ponižnosti do Mene ([Mt 25,1-13](#)) in do bližnjega, da vas ne srečam nepripravljene in vas izključim iz svoje ljubezni, saj boste takrat zapadli v sodbo.

21 Torej, kaj naj bi pomenilo poimenovanje Božji sin, ko pa sem se sam tako imenoval in so tudi drugi govorili, da sem Božji sin ([Mt 28,19](#); [Jn 3,35](#); [Mt 2,15](#); [3,17](#); [4,3](#); [8,29](#); [14,33](#); [16,15](#); [27,43](#); [Lk 1,32](#); [4,41](#); [22,70](#); [Jn 1,34](#); [3,16](#); [9,35](#); [10,35](#); [14,13](#); [Gal 2,20](#); [Kol 1,13](#); [1Jn 3,8](#); [Heb 1,2. 3. 5](#) [Mr 3,11](#); [Ps 2,7](#)).

22 Velikansko protislovje: Glejte, precejšnje število dokazov za to, da sem Božji sin in vendar ne to, kar si pod tem predstavlja vaša posvetna modrost ([1Kor 1,19](#)). Tukaj je modrost modrih osramočena in uničena, ker hoče vse objeti z roko ali razumom in dokazati s poskusi, preden v karkoli verjame. A saj že majhen otrok razume, da sin ne more biti oče in oče ne sin! In vendar v [Izaiju 9,5](#) dovolj jasno piše, da sem Oče Bog in sem bil Jaz to že ob rojstvu! Kako naj bi se kot Oče Bog kasneje sam degradiral v Božjega Sina!? Če bi bil kot Oče Bog zdaj Sin, bi bilo treba najprej uničiti pojem »Večni Oče« v Sinu, drugače ne gre, torej ne bi bil več Oče Bog, če bi se spremenil v sina. Nesmisel materialnega pojma je tako jasen, da o tem dolga razprava ni potrebna.

23 Glejte, tu je očiten nesmisel vašega materialnega razumevanja Svetega pisma; kajti že besede: »Oče je v Meni in Jaz sem v Očetu« bi vam morale pokazati, da Boga ne smemo dojemati v materialnem smislu; ali sploh niste opazili, da ne Oče, ne Sin, ne Sveti Duh ne morejo biti materialni pojmi v Bogu. Milijoni bralcev Svetega pisma in toliko milijonov duhovnih temačnežev! Sprašujem vas: Ali se po vašem materialnem domnevanju ujema vsaj en sam pojem? Ne! Niti en sam! Vse, kar ste doslej o Bogu mislili, verjeli, pisali in učili, je nesmisel! Kajti kako naj bi po vaših materialnih pojmih Oče bil v Sinu in Sin v Očetu!? Se vam še ne sveti, da je to povsem nemogoče? In vendar so Oče, Sin in Sveti Duh vedno tako protislovni, če jih razumete materialno. To naj vam zadošča, da spoznate, da morate Sveto pismo razumeti tako, kot vas učim Jaz, vaš Bog Jezus, in ne tako, kot je bilo do zdaj.

24 Morda verjamete, da tudi apostoli niso razumeli besede »Božji Sin«? O, ne! Navsezadnje so jo razumeli vsi. Zato je Pavel rekel: Kristus ([1Kor 1,24](#)) je »božja modrost«. Če pa je bil Kristus Božja Modrost, se postavlja vprašanje: Ali Oče Bog ni imel Modrosti, temveč zgolj Sin (17*)?! Tako se s skoraj vsakim vprašanjem, ki ga postavite svoji dosedanji zgradbi vere, kopičijo protislovja, in to ne le zaradi Moje osebnosti, temveč tudi na mnogih drugih mestih v Svetem pismu, kjer se poroča o duhovnih stvareh, te pa se razumejo materialno.

25 Božja Modrost sem se imenoval glede na svojo dušo; kajti ta je izšla in je rojena v Božanski Ljubezni, ki se v duhovnem smislu imenuje »Oče«. Zato se glede na 58) dušo imenujem »Edinorojeni Sin«, ker je božanska Modrost, ki se v duhovnem jeziku ustreznosti imenuje »Sin«, rojena v božansko Ljubezen ali pa je po vsebini ([Jn 1,14](#); [3,16](#); [8,19](#)) v njej. Tako Me morate razumeti v duhovnem smislu, šele takrat je prav; saj Me že Izaija novorojenega otroka ([Iz 9,5](#)) imenuje »svetovalec« in Božji Svetovalec ne more biti nihče drug kot sama Božja Modrost.

26 S tem zdaj poznate tudi ta pojem, zato vam želim še razodeti, od kod izhaja duša, kdo jo oblikuje in čemu je namenjena.

27 Jezusova duša je izliv Božjih svetlobnih žarkov iz Božjega plamena Ljubezni, ki se v duhovnem smislu imenuje »Oče«. Ti žarki so Božja Modrost in ta je zajeta v telesno obliko, ki si jo je Duh po svoji volji izbral in jo izoblikoval v svoji lastni domišljiji. Ta domišljija kot duhovni produkt je torej Jezusova duša, ki jo je duh Boga ustvaril sam sebi v razpolaganje. In ta Duh je duši dal inteligenco, da je v materinem telesu zgradila materialno telo točno po njeni duhovni podobi.

28 O sebi sem rekel: »Od Očeta sem izšel in prišel na svet.« Zato so se vse takšne posebne izjave nanašale na Mojo dušo, kajti Ona je bila Modrost iz Boga, ki se je v duhovnem smislu imenovala »Božji Sin«, in ta je bila razglašeni nauk božanske Ljubezni. Zato sem rekel: Vse, kar ima Oče (namreč iz modrosti), je Moje, zato bo jemal iz Mojega ([Jn 16,15](#) iz modrosti) in vam to oznanjal, kajti Oče in Jaz ([Jn 10,30](#) njegova Modrost) sva bila eno v Ljubezni, Modrosti in Vsemogočnosti.

29 Ker sem bil po duši Božja Modrost, ki predstavlja Moj nauk ([Jn 8,12](#)) o Ljubezni, sem rekel ljudem: Jaz sem Luč sveta. Kajti kjer je Bog, tam je Luč v duhovnem smislu, ker sta Božja Luč in Božja ljubezenska Modrost eno in isto. To je nebeški kruh duhovnega življenja, to je meso Božanske Ljubezni, kot to evangelist Janez omenja v šestem poglavju ([32-58](#)), torej ne Moje osebno meso, temveč le ustreznica za nauk Božanske Ljubezni, ki je v Novi zavezi naveden v izbranih odlomkih.

30 V Hebrejcih, ki jih je Peter leta 48 napisal iz Arimateje, piše, da je ([Heb 1,2](#)) »Oče Bog po Sinu ustvaril svet«. Te besede so pomenljive in so glede na Mojzesovo zgodovino stvarjenja v nasprotju, ker v Mojzesovi pripovedi ni govora o Sinu, temveč je bil Bog sam tisti, ki je vse ustvaril. Če Petrove besede vzamemo materialno, tako kot se je »Božji Sin« doslej materialno razlagal, potem je to storil Sin in ne Oče Bog, zato je tukaj ponovno veliko nasprotje. In vendar je veliko takih, ki so doslej branili materialno, črkovno razlago Svetega pisma! Če pa zadevo vzamemo duhovno, je povsem drugače, kajti če Sin pomeni Modrost, je Bog po svoji Modrosti ustvaril svet, ki je bil Svetovalec ([Iz 9,5](#)) Božje Ljubezni in zato »čudovit« v svojih miselnih oblikah in v vsaki smeri svojega stvarjenja. In povem vam, Peter je dobro vedel, kaj piše, saj se je tega zavedal po rojstvu od zgoraj od binkoštni sobote dalje, po [Janezu 14,26](#).

31 Za konec želim razpravljati še o zgodovini stvarjenja po Janezu, kjer piše (po izvirnem besedilu): V pratemelju temelja je bila Beseda in Beseda je bila pri Bogu in Bog je bil beseda. In Beseda je postala meso (na gori Tabor, [Mt 17,2](#)) in prebivala med nami (Kristus); videli smo njegovo slavo, ([Jn 1,1. 14](#); [Kol 1,16](#)) kakor jo ima Edinorojeni od Očeta, poln Milosti in Resnice.

32 Beseda pomeni Sina v prvem Janezovem pismu [5,7](#), kjer piše: Trije so, ki pričajo v nebesih: Oče, Beseda in Sveti Duh; medtem ko pri Mateju [28,19](#) piše: Krščujte jih v imenu Očeta in Sina in Svetega Duha. Te izjave vam zadoščajo za razumevanje, da je bila Božja Beseda združene Božje Ljubezni in Modrosti tisto postajanje, ki je ustvarilo svet, in to postajanje, ki izhaja iz besede prajejika »je postalo« (ward), je postopno nastajanje in rojevanje.

33 Vse to skupaj: Svetovalec, Modrost, Sin in Beseda se nanaša na Božjo Luč, iz katere je sestavljena Božja duša in se imenuje Jezus Kristus, vse odkar je prevzela človeško obliko. Beseda »duša« (*See/e*) izhaja iz korenine *sí*, kar pomeni svetiti, sijati; iz tega je nastalo *Si-lâ*,

kar pomeni »svetilka, luč« in je prastara nemška beseda za dušo. Sedaj imate tudi iz ([Jn 8,12](#)) te besede potrditev izjave: Jaz sem luč sveta. Kajti Moja duša je bila dejansko iz Luči ali Božje Modrosti in bila je Luč sveta. Ω

Opombi:

16* Božje besede se v duhovnem smislu imenujejo nebeški oblaki.

17* Sin, gotško *su-nus*, sanskrtško *su-nu*, pomeni: »rojen«.

4. Oče je večji od Mene

Gradec, 16. februar 1901

(Očetova (Jezusova) razlaga, da izraz »Oče je večji od Mene« pomeni toliko kot: »Božja ljubezen je večja od Mene, njene Modrosti.«)

1 Da, Oče je večji od Mene, kajti Jaz sem modrost, Oče pa je Ljubezen in ta je kraljica v Bogu. Zato je ta kraljica vladarica v Bogu, ki ji je Modrost Moje duše podredila svojo svetost in jo ([Jn 10,30; 14,6](#)) z Ljubeznijo združila v eno bitje resnice.

2 Zato sem rekel: Od Očeta sem izšel in grem nazaj k Očetu, ([Jn 16,28; 14,28](#)) kajti Oče je večji od Mene. Toda ta Oče je v Meni in Jaz v Njem, ([Jn 10, 37-38; 12,49; 14,10; 10,30; 12,45; 14, 7. 9](#)) zato sva v vsem eno.

3 To je edina pravilna razlaga tega Mojega izreka, ki so ga modreci tega sveta vedno napačno tolmačili glede na svojo modrost. Kajti kjer Ljubezen ni večja od Modrosti, je Sin vladar in Oče suženj v hiši - tako kot v življenju svetnih modrecev, ki so s svojo modrostjo svet spremenili v pekel druge stopnje. Ω

5. Kristus je sveti Duh

Gradec, 17.februar 1901

(Oče Jezus na podlagi prvega pisma 1Korinčanom ([1,24](#)) in Janeza ([14,26](#)) ter Luka ([24,49](#)) in Apostolskih del [2](#) utemeljuje, da je Kristus po duši sveti Duh.)

1 Moč svetega Duha je v magnetno-električnem etru, ki izpolnjuje vse prostore sveta. Tudi ljudje imajo duha, ki izpolnjuje njihovo celotno telo - ta se imenuje živčni duh -, in tako kot ta z izražanjem volje duše v gibanje spodbuja celotno telo, tako isto izvorni etrski Duh spodbuja v gibanje ves svet, saj le-ta leži v Njem in je obdan z Njim.

2 Mnogi verjamejo, da je Sveti Duh neka vrsta Božja svetost, samostojen Bog z lastno osebo, in si ga predstavljajo v živalski obliki golobice, podobno kakor se je Božja Moč prikazala ob Jezusovem krstu v Jordanu. Vendar pri tem pozabljajo, da je sveti Duh prišel nad apostole v obliki ognjenih jezikov. Torej Sveti Duh ni oseba in ni žival, temveč simbol svetega nauka Ljubezni, ki sem ga oznanjal v svojem triletnem obdobju učenja.

3 Kako čudovito bi se izkazalo tri osebno božanstvo, ki bi hkrati bilo še živalsko bitje!? Kdo ob

tem ne bi zmajal z glavo nad človeško modrostjo, ker si je sestavil takšno redko in nesmiselno božanstvo!? Kako naj Jaz kot en Bog obstajam v dveh osebah in enem pernatem bitju? Kaj naj bi tu predstavljala golobica? Mar duhovno ljubezen in duhovno čistost? Ali obstaja kakšna žival, ki bi se raje živalsko parila kot golobi? In to naj bi bil Jaz, vaš Bog? Jaz naj bi bil kot Sveti Duh neka žival? O, kakšna šibkost človeških misli! Osebo svojega Boga si predstavljajo bolj pogansko, kot so si jo predstavljali nekdanji pogani. Bela golobica po svoji barvi sicer res predstavlja nedolžnost ali čistost, toda ne po svojem telesu, kajti ljubezen golobov je čutna in ne duhovna.

4 Oblika svetega Duha, kakor jo je videl Janez Krstnik, ni bila povsem oblika bele golobice, temveč beli oblak, majhen kot golob in mu nekoliko podoben, a ni v podobi goloba.

5 Kar zadeva Očetovo obliko, moram prav tako ugovarjati, da Bog pred utelešenjem v Jezusu ni imel osebne podobe. Mojzes je videl Jahveja v podobi gorečega grma; na Sinaju Me je Mojzes videl kot ognjen oblak, iz katerega so izhajali bliski in grom, ter v podobi angela. Izraelsko ljudstvo, ki sem ga Jaz vodil, Me je podnevi videlo kot beli oblak, ponoči pa kot ognjen steber. V templju v Jeruzalemu sem se Jaz dal predstavljati z več kot dva metra visokim ognjenim plamenom. Včasih sem se oglasil po visokem angelskem duhu, ki se je kot Moj nosilec imena imenoval »Jahve«, vendar to ni bila Moja oseba, temveč je Moj duh govoril zgolj skozi usta takega angelskega duha. Zdaj se zastavlja vprašanje: »Kako sem Jaz kot Oče prišel do take človeško-patriarhalne podobe?« Glejte, to si je izmislila človeška lakomnost po denarju.

6 Nenavadno je, kaj vse so ljudje sposobni sestaviti, če je to namenjeno njihovim denarnim ciljem! No, celotna cerkvena sveta Trojica ni nič drugega kot groba človeška domišljija in nič več. V stari zavezi je pisalo: Boga nihče ne more videti in ostati živ, ker je On uničujoč ogenj ([2Mz 33,20](#); [5Mz 4,24](#)). Torej, če je tako, kako so prišli do tega, da Me kljub temu upodabljajo kot starega očeta z veliko brado in nagubanim obrazom!? Medtem ko nisem nič drugega kot duhovni plamen, valovito duhovno plameneče morje, razširjeno skozi ves orjaški vesoljni prostor.

7 Zdaj bom osvetlil še tretjo podobo, Mojo osebo v Jezusovem telesu. Tudi ta oseba mi ne ustreza, ker so med njimi tako grozljive karikature, da je resnično nesveto z vašim Bogom zganjati takšno trgovsko prekletstvo. Če bi videli Mojo slavo in luč Mojega bitja, bi opustili neumnost Mojega upodabljanja. Da, veličastno je, kakšne vse podobe prevzemam v vaših rezbarijah, slikah in drugih oblikah! To je viden znak vašega verskega propada, kajti predstaviti Me v pravi podobi je za vas popolnoma nemogoče. Zato sem v stari zavezi dal izdati zapoved, ki pravi:

8 »Ne delajte si malikov, ne klesanih in rezljanih podob, ne postavljajte si stebrov niti ne dovolite v svoji deželi kamnov s podobami, da bi se pred njimi ([3Mz 26,1](#); [5Mz 7,25](#); [2Kr 21,11](#); [Jer 7,30](#)) klanjali; kajti Jaz sem Jahve, vaš Bog. To je gnusoba pred Menoj!« (Mojzes je to besedo po človeško razlagal kot »preklet«, toda Jaz kot Bog nikogar ne preklinjam).

9 Izločen iz občestva naj bo mož, ki naredi klesano in ulito podobo, gnusobo Jahovi, delo umetnikovih rok, in jo postavi na skrito, in vse ljudstvo naj odgovori in reče ([5Mz 27,15](#)) Amen.

10 Čaščenje podob, kot se prakticira v krščanskih verstvih, torej ni v skladu z Božjimi

zapovedmi, temveč v skladu z protikrščanskimi človeškimi postavami.

11 Utelešenje Jahveja v Jezusu je podprto z zelo izrazitimi mesti pri prerokih.

Najzanimivejšega med njimi prinaša prerok Izaija v 7. poglavju, [14. verz](#), kjer piše: Bog sam vam bo dal znamenje: Glejte! Devica bo spočela in rodila sina ter ga imenovala Emanuel (»Bog z nami«), [15](#). Maslo in med bo jedel, ko ne bo vedel zavreči zlo in izbrati dobro, [16](#). Kajti preden se bo deček naučil zavreči zlo in izbrati dobro, bo dežela zapuščena, pred katerima njenih dveh kraljev jo je strah.

12 Tukaj je rečeno, da bo Jahve sam dal znamenje, in kaj je bilo to znamenje? Glejte, znamenje je bila očetovska ljubezen do vas, ki se je tako ponižala, da je prevzela oblačilo zemljana. Nadalje piše: Devica bo spočela in rodila otroka, ki ga bo imenovala Emanuel, tj. »Bog z nami«. Ali mar lahko devica spočne? Ja, po vaših posvetnih pojmi verjetno ne, pri Meni pa je drugače. Glejte! Saj sem vendar ustvaril Adama in Evo brez človeškega spočetja, mar bi Mi bilo nemogoče storiti isto po Moji volji v Marijinem telesu? O, vi kratkovidni ljudje, da tako malo premislite, kaj je Bogu mogoče ali nemogoče! Povem vam, v prihodnjem Božjem kraljestvu na Zemlji bo sploh prepovedano vsakršno meseno spočetje; zdaj vas sprašujem: Kdo vam bo takrat dajal otroke, če ne Jaz? Da, resnično vam povem: Tako kot sem dal Marijo oblikovati v telesu njene matere Ane in pozneje Jezusovo telo v Mariji, ne da bi pri tem prišlo do mesenega spočetja, tako bodo v tisočletnem kraljestvu svetega Duha vse matere spočele čisto, brez mesenega spočetja.

13 Nadalje piše, da bo jedel maslo in med, dokler ne bo vedel zavreči zla in izbrati dobrega. Kaj naj bi to pomenilo? Tukaj je v duhovni ustreznosti rečeno, da bo izpolnjen z modrostjo in ljubeznijo ter da bo nato zavrgel zlo in delal le dobro.

14 V nadaljnjem poročilu piše: 16. Kajti preden se bo deček naučil zavreči zlo in izbrati dobro, bo dežela, katerih dveh kraljev te je strah, opustošena. Gre za to, da se ve, kaj tukaj pomeni opustošena dežela in dva kralja. Glejte, to pomeni: Ljudstvo se bo izpridilo v sebičnosti in napuhu, v dveh grehih, ki ju je prerok obsojal.

15 Zdaj prehajamo k 9. poglavju, [5. in 6. verz](#) pri Izaiju. Tam piše: Verz 5, Kajti otrok nam je rojen, Sin nam je dan in oblast je na njegovih ramenih; in imenuje se: Čudoviti, Svetovalec, Močni, Junak, Večni Oče, Knez miru.

16 Verz 6, da bi bila njegova oblast velika in miru ne bo konca na Davidovem prestolu in v njegovem kraljestvu, da ga bo vzpostavil in utrdi s sodbo in pravičnostjo od zdaj naprej v vso večnost (18*). To bo storila gorečnost Gospoda nad vojskami.

17 V teh dveh verzih so skrite velike skrivnosti, ki bodo zdaj tukaj obravnavane. Kdo je otrok, sin, ki je tu omenjen in na čigar ramenih počiva oblast? To je vladarski otrok (ki mu je namenjena oblast), toda deček je sam Vladar - to je nekaj nenavadnega pri tem otroku, da oblast izvaja sam, saj počiva na njegovih ramenih. Torej mora biti ta otrok povsem drugačen otrok od navadnih človeških otrok, saj že kot otrok sam vlada. A še bolj nenavadna so njegova imena. Imenuje se: »Čudoviti, Svetovalec, Močni, Junak, Večni oče, Knez miru«. Kakšna nenavadna imena so to? Zakaj naj bi se otrok imenoval »Čudoviti«? Kaj je na njem tako čudovitega? Glejte, to je po prerokih napovedani Božji otrok, imenovan Mesija ali božji Maziljenec, ki je obljubljeni učlovečeni Bog, kajti otrok se imenuje Večni Oče, Jahve nad vojskami, Bog in Stvarnik vesolja.

18 Tako imate v otroku pred seboj svojega večnega Očeta, Boga in Vladarja veselja. Iz tega je ime že mogoče razložiti, kajti Čudovit je v svojem stvarstvu, ki ga nihče ne more posnemati; On je Svetovalec svoje lastne Ljubezni; on je Moč svojega svetega Duha; On je Junak svojih lastnih kreposti in On je Knez duhovnega miru v veselju ter v srcih ljudi, angelov in duhov; in oblast veselja počiva na Njegovih ramenih. In kdo je ta Mesija? On je v Betlehemu rojeni (19*) Vladar od vekomaj, imenovan Jezus Kristus iz Nazareta. Zdaj želimo preveriti še šesti verz. Tam piše: da se njegova vladavina razširi in da miru na Davidovem prestolu in v njegovem kraljestvu ne bo konca, da ga bo vzpostavil (naravnal, oblikoval) in utrdil s sodbo in pravičnostjo od zdaj naprej do večnosti. To bo storila gorečnost Gospoda nad vojskami.

19 Če je otrok Bog Oče od vekomaj, kako naj bi njegova oblast postala velika ali večja? Saj je vendar duhovni vladar veselja, kako naj bi torej njegova oblast postala še večja? Glejte, s tem ni mišljena posvetna vladavina, temveč vladavina ljudi na Zemlji, ki naj bi bili vzgojeni v Božje otroke, saj je bila ob prihodu Mesije - razen Judov - skoraj vsa vesoljna Zemlja poganska. Nad temi naj bi Božja oblast postala velika in duhovni mir ne bo imel konca, na duhovnem Davidovem prestolu in v njegovem kraljestvu.

20 Jezus Kristus je bil kot potomec iz Davidovega semena po mesu prek svoje matere Marije duhovni predstavnik kralja Davida na Zemlji, in izpovedovalci Jezusovega duhovnega nauka so predstavljali Jezusovo duhovno kraljestvo med ljudmi, katerih Knez duhovnega miru v srcih je bil prav Jezus (20*).

21 Nadalje piše, da ga bo vzpostavil (naravnal, oblikoval) in utrdil s sodbo in pravičnostjo od zdaj in vekomaj. Torej je bilo to duhovno kraljestvo treba šele vzpostaviti in utrditi, kar se je zgodilo prek Jezusa osebno, nato pa duhovno prek apostolov in učencev. Vendar naj bi se to zgodilo s sodbo in pravičnostjo, neprekinjeno vse do večnosti. Kako naj bi se to razumelo? Sodba, ki je tu mišljena, ima za cilj spokornost duše za vse preteklo in sedanje, ter boj proti vsem vsiljivim se slabostim (razvadam), strastem, željam in pregreham; ter pravičnost človeka do slabosti in napak bližnjega ob upoštevanju lastne grešnosti, in sicer z nenehno enako ljubeznijo, potrpežljivostjo in pravično strpnost (prizanesljivost, milost) do bližnjega v vse večnosti, ker je on brat, šibak človek in Božji otrok.

22 Sedaj pa preučite še zadnji verz, kjer piše: To bo storila gorečnost (21*) Gospoda nad vojskami. V tem verzu vidite, da bo vse doslej obravnavano delo Očeta Jahveja nad vojskami; kajti to vam pove že 5. verz 9. poglavja, ker je otrok sam večni Bog Oče Sabaot. On bo torej delo vzpostavitve duhovnega Davidovega kraljestva prek novorojenega otroka Immanuela, Jezusa Kristusa Jahveja Sabaot, ker je On sam ta otrok, vzpostavil in dokončal, kar se je dejansko zgodilo in bo kmalu doseglo dokončanje dela. Zdaj, ko natančno poznate Jezusovo osebnost in veste, da je v Jezusu Kristusu Bog, Stvarnik in Oče človeštva stopil v meso, prehajamo k nadaljnjemu razvoju našega dokazovanja.

23 Tukaj gre za dokazovanje, kdo in kaj je Sveti Duh v Bogu, kako se razodeva njegovo delovanje ter kateri izmed obeh, Oče ali Sin, je dejanski pošiljatelj Svetega Duha. To bo zdaj naloga našega nadaljnjega dokazovanja (22*).

24 Sveti Duh je notranja moč v Bogu. Je Božja volja, da uresniči vse tisto, kar sta Ljubezen in Modrost izumili (v mislih premišljeno ustvarili). Zato se (23*) imenuje tudi svet Duh, ker je

predstavnik Božanstva; kajti kaj bi koristilo Ljubezni in Modrosti v Bogu, če njuni misli in sklepi ne bi mogli biti preneseni v dejanje in delujočo moč! Bili bi podobni željam neozdravljivo bolnega človeka, da bi ozdravel.

25 Sveti Duh kot vidni uresničevalec Božjih sklepov je zato najvišja moč v Bogu in ni ničesar, kar bi si človek lahko zamislil, česar sveti Duh ne bi mogel uresničiti; kajti v Njem je zajeto celotno božanstvo v svojem bistvu. Sveti Duh je torej po imenu samo Božanstvo.

26 Po imenu je sicer tretja oznaka v Bogu, po svojem bistvu pa ni tretji Bog v Bogu in ni tretja oseba Božanstva, tako kot tudi vaš živčni duh, s katerim premikate svoje noge, roke, oči, glavo in jezik, ni drugi Jaz in ni druga oseba poleg vas, pa vendar je uresničujoči duh vaših misli in sklepov, tako kot je sveti Duh uresničevalec Božjih misli in sklepov.

27 Verjamem, da vam mora biti ta razlaga jasna, če o zadevi malo premislite, spodaj pa boste naleteli na takšne dokaze, ki vam bodo povsem odprli oči. Sedaj pa želimo zadevo obravnavati na podlagi dokazov v Svetem pismu, da boste spoznali, da so Moja narekovanja, ki jih od leta 1840 preko Jakoba Lorberja v Gradcu, kasneje pa preko Gottfrieda Mayerhoferja v Trstu in drugih piscev v različnih deželah in krajih dajem, popolnoma v skladu z Biblijo, čeprav so jih v Rimu uvrstili na Indeks (*[Index librorum prohibitorum](#)*) in jih pri protestantih označili za krivoverske!

28 Vzrok za takšno ravnanje je dvojne narave: V Rimu nočejo vedeti za nobeno (*[Jn 14,6](#)*) resnico in zato tudi ne za nobenega Kristusa, ki bi širil resnico tako, kot jo je nekoč širil na Zemlji, ker bi morala zaradi tega rimskokatoliška vera propasti; v protestantskih krogih pa se preveč oklepajo pomena črke v Bibliji in v tej okorelosti pozabljajo, da črka ubija, duh pa oživlja, ter da je resnica biblične (*[2Kor 3,6](#)*) besede v živem smislu v duhu in ne v črki. Tako Mene, vašega Boga v Kristusu, v Mojem razlaganju svetopisemskih besed imenujejo krivoverca! O, vi brezumni ljudje, kdaj se boste vzdignili iz svojega grešnega blata, da bi doumeli Duha Resnice? Kajti okorela posvetna umska modrost je Satan, nasprotnik Duhovne Resnice, in zato Me preganjate v Moji Ljubezni, ko vam govorim čisto resnico!

29 Žalostno je Zame, vašega Očeta, ko Me vi, Moji otroci, označujete za lažnivca, ker češ, da sem krivoverec, in s tem v Mojih ljubeznivih očetovskih besedah vidite kneza laži - Satana, Me zaničujete in križate v besedi! Prihajam k vam preko Mojih piscev, vi pa zavračate Moje očetovske besede in Moja duhovna pojasnila! Mar ne vidite, da se v tem kaže vaša duhovna tema, če imate pomen mrtve črke v Bibliji za dober in edino pravi, duhovno razlago pa zavračate kot krivoverstvo? V tem se odraža celotno življenje vaše duhovne zaostalosti in vašega duhovnega nazadovanja! Sami ste svoji lažni preroki, ker mrtve črke označujete za resnico, razlago, ki daje duhovno življenje, pa imate za laž ali krivoverstvo in jo zavračate. O, vi reveži v duhovnosti Božje resnice! Kdaj se boste odpovedali svoji umski modrosti, ki je pravi antikrist vaše biblične vere v črko, in napravili prostor Ljubezni, preko katere edino lahko pridete v nebeško kraljestvo k Meni, kot vam vendar jasno pravi apostol Pavel v 1. pismu Korinčanom, *[13. poglavje](#)*! Mar Moj Pavel za vas ni več merodajen, saj svojo prihodnost iščete v modrosti? Sprašujem vas, biblični razumni modrijani, ki postavljate modrost pred ljubezen in z vero v črke povzročate napačne razlage božanskega nauku: Ali sta ljubezen do Boga in bližnjega ustvarili žalostna stanja na svetu, ali pa modrost samoljubja !?? In ko je vsakomur znano, da je posvetna modrost postala satan človeštva, zakaj tečete (*[1Jn 4,8. 16.](#)*

[20. 21](#)) za satanom ter puščate Mene, Ljubezen, ki sem vaš Bog in Oče, na cedilu!? Zakaj iščete svojega Očeta in nebesa v satanu tega sveta? O, povem vam: Resnično, resnično! Dokler se ne odpoveste svoji razumski modrosti, svoji trmoglavosti in veri v črke, ne pride nihče k Meni, vašemu Očetu Jezusu, kajti v Mojih nebesih vladajo le ljubezen, ponižnost, potrpežljivost in sloga v vsem.

30 Dolgo sem čakal na ljudi, ali bodo spremenili svoj način življenja, a ostajajo isti in namesto navzgor gre vse le navzdol. Zato sem se odločil, da vam svojo ljubezen razodenem na način, kot je Meni kot Bogu in sodniku prav. Navsezadnje se bo vendarle zaiskrila luč ljubezni in vas približala Meni; kajti dobro poznam sredstva, s pomočjo katerih ljudje spoznajo, kaj je dobro ali zlo.

31 Ljudje dojemajo Moje besede materialno, ker mislijo materialno namesto duhovno; vendar pa ta način dožemanja Mojih besed vedno vodi v nesporazume in s tem v medsebojno versko sovraštvo. Vsaka cerkev ali sekta verjame, da ima edina zveličavni nauk cerkve; pri Meni pa je edino ljubezen tista, ki odloča. Dejstvo, da pravega nauka in prave cerkve nikjer ni, dokazuje prav verski sovraštvo, spori in vojskovanje v verskih zadevah med različnimi cerkvami in sektami. O eni čredi in enem pastirju na svetu ni nikjer ne duha ne sluha, ker vsi vero dojemajo preveč z modrostjo in precej premalo z ljubeznijo, in vsako drugo razlago samovoljno zavračate, ne da bi upoštevali Moj nasvet ([1Tes 5,21](#)): Preizkušajte vse, dobro pa obdržite!

32 Glejte torej, da Jaz prihajam k vam samo s Svetim pismom in razkrivam vaše blodnje in zmedo. Boste torej še vedno govorili, da sem Jaz heretik? Boste še naprej grizljali svoje mrtve črke in od sebe zavračali duhovno jedro resnice!? Vi protestanti ste od Rimljanov prevzeli že pokvarjeno vero; zdaj je čas, da od sebe odvržete verske zmote in z vero ter ponižnostjo sprejmete Moje ljubeče razsvetljenje, takrat se boste približali Meni, da bi bili sprejeti v Mojo čredo otrok ljubezni, kjer sem Jaz pastir duš.

33 Bilo bi še marsikaj za očitati, kar Mi ni všeč, vendar so zato tu [Moje nove knjige](#), ki vam dajejo pojasnila na vsa vprašanja. Kdor ponižno in z vero sprejme resnico, tega bom sprejel tudi Jaz; kdor pa bo Moj nauk o ljubezni kritiziral z duhom modrosti, ta se sam oddaljuje od Mene in Moje črede. To si zapomnite enkrat za vselej!

34 Tudi rimokatoličani ne bodo prišli k Meni prej, dokler ne zavržejo človeških postav in ne sprejmejo Mojega čistega nauka v narekih Mojih očetovskih besed, ki so razlaga svetopisemskih besedil.

35 S tem sem Jaz vam vsem povedal resnico, zdaj pa vam pravim: Kdor ima ušesa, naj posluša! preden bo prepozno; kajti Moja milost bo sicer vedno ljubeznivo namenjena vsem, ki prihajajo k Meni s ponižnim srcem; vendar ne tistim, ki z razumsko modrostjo kritizirajo Moje preproste besede in bi iz Mene radi naredili učenega Kristusa! Jaz sem duhovni Oče in ljudje so Moji otroci, s katerimi ravnam tako, kot oče ravna s svojimi otroki. Da preprosto, tako kot z malimi otroci, bom začel z vami in vas vodim navzgor, tako kot sem vodil Svojega učenca Janeza, katerega [Razodetja](#) nihče ne more razložiti, če mu Jaz sam ne priskočim na pomoč. Menite, da z besedami pravilno razumete Razodetje? Daleč od tega! Pred seboj imate le simbolične podobe, ki pomenijo povsem nekaj drugega, kot si predstavljate. Ker pa Moj pravi jezik, ki se govori v Mojih nebesih, sestavljajo tako visoko duhovne ustreznice (podobe), kako

se potem lahko razglašate o Meni, češ da sem neizobraženi proletariat, ki ne govori vašega učenega jezika; češ da jezik v krščansko-(novo)teozofskih knjigah ni od Kristusa, temveč od duhov, ali pa da je Kristus navaden prebivalec duhovnega sveta brez vaše visoke jezikovne izobrazbe? Ker pa Moj pravi jezik, ki se govori v Mojih nebesih, sestavljajo tako visoko duhovne ustreznice (podobe), kako se potem lahko razglašate o Meni, češ da sem neizobraženi proletarec, ki ne govori vašega učenega jezika; češ, da jezik v (novih) krščansko teozofskih knjigah ni od Kristusa, temveč od duhov, ali pa da je Kristus navaden prebivalec duhovnega sveta brez vaše visoke jezikovne izobrazbe? In kakšna bo posledica vašega lažnivega duha, saj je duh (Prim. [Rim 3,4](#)) modrosti lažnivi duh in so od tod ljudje lažnivci? Da, storil bom tako, kakor piše v Pismu; pokončal bom modrost modrih in osramotil ([Iz 29,14](#); [1Kor 1,19](#)) pamet pametnih. Kajti vzšla bo luč ljubezni in s tem propadla tema posvetne modrosti. Kako pa, to je stvar Očeta.

36 Zdaj prehajamo k nadaljnjemu razvoju naše teme. Kaj je torej Sveti Duh v svojem delovanju? Sveti Duh je Božja sporočilna moč, tako v snovi kot v duhu. V snovi sem Jaz Duh vašega Očeta, nevidna moč, ki povzroča rast, gibanje, oblike in tvorbe ter jezik in glasove; zato še nobenemu univerzitetnemu učenjaku ni uspelo narediti, da bi zrasla vsaj najmanjša travica, ker vanjo ne more položiti Svetega Duha moči in intelligence! In če ne bi bilo Mene, ki vam dajem inteligenco, da se lahko izobražujete in raziskujete, bi bili le živali v človeški podobi, kakor najrevnejši kreteni, ki imajo v sebi zelo malo Božjega Duha. Govorite, vendar mnogi med vami ne vedo, da jezik izhaja iz Mene, ki prebivam v srcu; ta se z modrostjo po vaši izobrazbi preoblikuje in se tako, pogosto popolnoma izkrivljena, predstavi javnosti. Povem vam, da je vse tisto, kar označujete kot pet čutov, in še marsikaj drugega, le Sveti Duh iz Mene, ki ga imenujete živčni duh in pet čutov; kajti to je delovanje enega in istega Duha iz Mene. To je vsakdanje zaznavanje Svetega Duha v naravi in v človeku.

37 Sveti Duh pa, kot sem ga obljubil apostolom, to je prerojenje duha, to je dežela ljubezni v srcu, to je novo Božje kraljestvo Svetega Duha na Zemlji, to je krst svetega duha, (Prim. [Jn 1,33](#)) o katerem je govoril Janez Krstnik. Ta krst je edini pravi in Božji, kajti z Njim človek postane prebivalec nebes že na Zemlji in se ne boji smrti, ker nima greha.

38 Ta sveti duh v sebi zajema vse moči ter vse milosti in darove od Boga, kajti On je ponovni dar Boga ljudem, seveda ne vsem enak, vendar pa tako veličasten, da je vsak zadovoljen. In k doseganju tega naj si prizadeva vsak človek.

39 Ko sem pri zadnji večerji Svojim učencem ponovil Svoj nauk, sem rekel: Prosil bom Očeta, da vam bo namesto Mene poslal drugega Tolažnika, ki bo ostal z vami vekomaj ([Jn 14,16](#)).

40 Duhovna ustreznica Tolažnika je: Duh Milosti, Ljubezni, Modrosti in Moči vere. On je Sveti Duh Resnice. O tem duhu pa svet noče ničesar vedeti, ker je neskončno moder sam zase, a zelo nemoder v ljubezni do bližnjega. A svet ne želi ničesar vedeti o tem Duhu, ker je sam zase neskončno moder, v ljubezni do bližnjega pa zelo nemoder.

41 Tukaj podajam opredelitev resnice, ki v celoti označuje duha, ki je v njej, in sicer: Resnica je lastnost človeka, ki ljubezen in modrost združuje v krepost ter ju izraža v mislih, željah, besedah, dejanjih, vseh podvigih in vseh drugih dogodkih. Ko pa Me je Pilat vprašal: Kaj je resnica?, sem mu odgovoril: Resnica je z modrostjo združena ljubezen, ki deluje v najvišji srčni ljubezni do Boga in razodeta v nesebičnih delih v ljubezni do bližnjega ([Jn18,38](#)).

42 Iz teh dveh opredelitev vam je razkrita vsa lastnost Duha Resnice in vi izpolnjujete voljo svojega Očeta, ko v sebi oživite Duha Resnice in ga pustite delovati; saj sem navsezadnje pri zadnji večerji rekel: Jaz sem Pot, Resnica in Življenje, nihče ne pride k Očetu razen po Meni ([Jn 14, 6](#)). Če pa sem Jaz Pot, je treba po svetu hoditi tako, kakor sem hodil Jaz. Moja hoja pa je bila sestavljena iz kreposti (24*) in resnice, zato morate tudi vi hoditi v Mojih krepostih, kajti one so Duh Resnice, o katerem sem govoril. Večno življenje bo prejel le tisti, ki hodi v Jezusovem duhu, ki je Duh Resnice. Kdor pa ne bo hodil v Mojem Duhu, ne bo prišel k Očetu, ki je ljubezen v Meni.

43 Jaz sem apostolom rekel: Ko pa bo prišel duh resnice, vas bo poučil o vsem in vas spomnil vsega, kar sem vas učil ([Jn 14,26](#)). Tega pa bo Oče poslal v Mojem imenu.

44 Apostoli takrat skoraj ničesar niso razumeli, niso vedeli, kakšen duh bo to. Zato sem jim dal več namigov, med drugim tudi to, da jih bo naučil vsega in jih spomnil vsega, kar sem jih učil ([Gal 1,11-12](#)), pa so pozabili, tako da so šele nato razumeli, da sta notranja beseda ([2Pt 1,19](#)), preroška beseda Petra in številni drugi darovi prav od Svetega Duha.

45 Nadalje sem rekel, da bo tega Duha Oče poslal v Mojem imenu, kar pomeni toliko, kot da bo Moja ljubezen ta duh poslala, združen z Očetovsko ljubeznijo. Zdaj se bo kdo vprašal, kako naj se to dojamemo, saj je Oče kot Duh Božje ljubezni prebival v Jezusovem srcu? Na to odgovarjam: Duh, ki sem ga predstavljal v Bogu, je bila duša, ta pa je duh Modrosti v Bogu, v Meni, tako kot v vsakem človeku, kajti ta predstavlja Božjo dušo in je duhovni tempelj Boga, medtem ko je telo materialni, a vendar živi tempelj Boga ([Jn 2,19](#); [1 Kor 3,16-17](#); [6,19](#); [2 Kor 6,16](#); [Ef 2,21](#)).

46 To Modrost je bilo treba položiti k nogam Ljubezni in jo zanje žrtvovati. Zato je Sveti Duh izhajal od Očeta preko Moje Ljubezni, iz česar sledi, da je Sveti Duh kot moč in milost izhajal od Očeta in Sina oziroma iz Ljubezni in Modrosti, ki pa je bila sama popolnoma Ljubezen. Zato sem rekel: Resnico vam povem: V vašo korist je, da grem (k Očetu). Kajti če ne grem, Tolažnik ne bo prišel k vam; če pa odidem, vam ga bom Jaz poslal ([Jn 16,7](#)). Da, celo zelo natančno sem se izrazil: Ne bom vas zapustil kot sirot ([Jn 14,18. 28](#)); ampak Jaz pridem k vam. To je bilo jasno izrečeno, da sem Jaz sam Tolažnik in Sveti Duh resnice, milosti in ([Kr 1,24](#); [Lk 24,49](#); [Jn 14,6; 26](#); [Apd 1,8; 2,4; 19,6](#); [Rim 15,19](#); [1Kor 12](#)) Možje moči volje, ki vodi in vlada svetu.

47 Moji učenci si so vse dobro zapomnili, vendar pa nihče ni razumel tako, kot sem Jaz mislil, ker se jim nikoli prej ni govorilo na tak način. Da bi Me vprašali, jim je zmanjkalo poguma, saj so bili žalostni, ker sem jim rekel, da jih bom zapustil ([Jn 16, 5. 6](#)).

48 Tako sem jih pripravljaj na ognjeni krst Svetega Duha, ki naj bi jim priskrbel majhna nebesa na Zemlji, da bi se z veseljem zavzeli za Mene in za Moj nauk ter, če bi bilo treba, šli v smrt za Resnico in se tega ne bi bali, kar se je kasneje tudi zgodilo.

49 Moji učenci so Me vseskozi žalostno gledali; kajti zdelo se jim je nemogoče živeti brez Mene. Kdo jim bo priskrbel kruh tako kot doslej, kdo bo za Mene delal čudeže? Vendar so si mislili: Saj pravi, da bo prišel Sam, torej se bo to tudi zgodilo, medtem pa bomo počakali in opazovali, kaj se bo zgodilo. Da pa bom resnično šel v smrt na križu, ([Mr 9, 30](#); [10, 33](#); [Lk 9, 22. 44](#); [12,50](#)) kot sem jim večkrat vnaprej oznanil, na to pa ni pomislil nihče izmed njih.

50 Mirno smo sedeli skupaj in učenci so spregovorili le zelo malo besed, saj sem bil tisti večer

nenavadno resnega razpoloženja, zato si Me niso upali motiti z vprašanji. Jaz pa sem bil vse prej kot voljan veliko odgovarjati, tako da je bilo vse v skladu z Mojim razpoloženjem, resno, žalostno in tiho v jedilnici gostilničarja, ki je z vnemo poslušal Moje predavanje, saj sem mu bil Jaz drag gost; v prvem letu svojega učiteljstva sem mu Jaz namreč ozdravil protin na nogah, ki mu je preprečeval hojo.

51 Z veliko ljubeznijo je bil navezan Name in na Moj nauk; toliko bolj žalosten je bil, ko je že naslednji dan moral opazovati Moje trpljenje in smrt na križu, saj je tisti dan do Moje smrti bil med Mojimi spremljevalci in je nato popolnoma objokan odšel domov. Šele takrat so on in Moji učenci razumeli besede, ki sem jih izrekel: Resnično, resnično vam povem, jokali in žalovali boste, svet pa se bo veselil; žalovali boste, vendar se bo vaša žalost spremenila v veselje ([Jn 16,20](#)). Kako pa se bo to zgodilo, jim je bilo še vedno nejasno. Kljub temu so mnogi trdno verjeli, da bom vstal od mrtvih (25*), pri čemer je bil Peter v to še posebej trdno prepričan.

53 Svojim učencem sem izrekel še marsikatero besedo, ki jo je kasneje natančno zapisal Janez, ki predstavlja edini vir Mojega takratnega učnega in poslovnega govora, ki ga tukaj ne nameravam več ponavljati, saj je glavna naloga pokazati, kaj pomeni sveti duh v Bogu, že rešena. Ω

Opombe:

18* Vulgata: To bo izvedla božja ljubezen svetovnega vladarja.

19* [Mih 5,1](#); [Mt 1. poglavje](#); Jakobova [Jezusova mladost](#).

20* Glej: Krščansko teozofska molitvena knjiga [3,45](#).

21* *ze*, beri *se*, kar je v grščini enako kot Zeus, »Gospod«, »Bog«; *bat* pomeni »vojaška četa/vojska«, množina in od tod *Ze-baoth* (*Sabaot*) »Gospod nad vojskami«.

22* Primerjaj Evangelij po Janezu [14,26](#) z Evangelijem po Luku [24,49](#).

23* Glej zgoraj 5. poglavje 1.

24* Jezusove vrline so pojasnjene v Krščansko teozofski molitveni knjigi, [poglavje 19](#);

25* [Apd 2](#); Pasijon (ali zgodovina trpljenja)

6. Binkoštni krst Svetega Duha (26*)

Gradec, 20. avgust 1901

(Oče Jezus opisuje dogodke binkoštnega krsta, ki se je zgodil 17. maja leta 33, v Jeruzalemu v gostišču v mestu Nazaret, v skladu z 2. poglavjem Apostolskih del.)

1 Tukaj je najprimernejši kraj, ker v 7. poglavju najdete opis milostnih in darov moči Svetega Duha pri rojstvu v duhu, da vam predstavim prizor krsta s ognjem Svetega Duha, kot se je takrat odvijal. Bilo je 17. maja po vašem številu časa, ob 9. uri zjutraj, ko so bili Moji ljubi apostoli, učenci in žene v globoki, goreči molitvi in vsi enodušno ali z istim mišljenjem potopljeni Vame; takrat sem dopustil, da je prišlo do krsta s Svetim duhom, ki ga sicer imenujemo prerojenje duha, in sicer tako, da so nanj postali pozorni tisti ljudje, ki so se takrat iz različnih poslovnih razlogov mudili v Jeruzalemu, farizeji pa so postali povsem

prestrašeni.

2 Nenadoma se je visoko nad območjem oblakov zaslišalo veliko šumenje in bučanje, kakor bi skozi deželo vlekel vihar, ki se je hitro pomikal navzdol proti mestu Jeruzalem in k prenočišču pri mestu Nazaret; to je bilo v trenutku videti kot zavito v vihar, ki pa je takoj, ko je prispel tja, utihnil.

3 Medtem ko je ljudstvo, ki se je zunaj zgrnilo k temu dogodku, začudeno opazovalo in se spraševalo, kaj se je zgodilo, se je prostor, kjer je na kolenih v molitev potopljenih slonelo štiriinsedemdeset Mojih ljubljenih (27*), napolnil z veliko duhovno svetlobo, v kateri so ognjeni jeziki kot simboli Mojega nauka o ljubezni razdeljeni lebdeli nad glavo vsakogar, ki je v tistem trenutku stal v svetlobi, ki je širila nadčutni užitek, bil prevzet in preroben ter obdan s prijetno nebeško vonjavo, ki je ni mogoče primerjati z zemeljskim vonjem cvetja. To je trajalo približno pet minut in vsi prerobeni so bili napolnjeni z veliko ljubeznijo, modrostjo, vero in polni veselja ter vneme za Ljubezen, da ljudstvu oznanijo evangelij. In zato so vsi enodušno dejali: Ven! med ljudstvo, zgodi naj se kar se hoče, ljudstvu hočemo povedati resnico, kdo je bil Jezus iz Nazareta, ki so ga križali. In tako so se vsi prerinili ven, vrata prenočišča so se odprla in v vzhičenju so Moji ljubljeni stopili med množico ljudstva, ki je napolnilo vse ulice okoli prenočišča in čakalo na novico o tem, kaj se je zgodilo. Tako so Moji apostoli, učenci in žene, napolnjeni s Svetim Duhom, stopili v javnost ter z živimi besedami začeli opisovati resnico tega, kar se je zgodilo, in govoriti v vseh jezikih, kakor je opisano v drugem poglavju Apostolskih del od četrtega verza naprej in kakor se tam nadaljuje poročanje. Ω

Opombi:

26* Izraz "binkošti" je popačenka iz grške besede *pentekostes*, kar pomeni 50 dni, ki so pretekli od vstajenja.

26* Takrat ni bilo navzočih 120 oseb, kot piše v Apostolskih delih [1,15](#), temveč samo 74 oseb.

7. Milosti in darovi moči Svetega Duha ob ponovnem rojstvu

Po nareku z dne 10. septembra 1899 prejel Franc Šumi

(Sveti duh je neomejena Moč in izlivajoča se milost v Bogu. Te darove svetega duha so imeli od Božjega krsta v duhu od binkošti dalje apostoli, učenci in napredni duhovni služabniki v prvotni krščanski skupnosti.)

1 Moja Ljubezen vas na različne načine vodi v življenje duhovne popolnosti in kdor sledi Mojim navodilom, najde svojo odrešitev. Kdor pa hodi po svojih lastnih poteh, tistega pustim iti, kamor hoče.

3 Tistim torej, ki se pustijo voditi Meni, dajem svoje darove in milosti duhovnega prerodenja.

4 Sedaj bomo usmerili našo pozornost na razvoj darov in milosti Svetega Duha, da bi vsakdo razumel, kaj vse se pod tem razume. Darovi, milosti in moči, ki so bili takrat razdeljeni ob binkoštni soboti, pa so naslednji:

I Učiteljski dar modrosti. Ta dar ni dar posvetne umske modrosti, temveč je dar, s katerim

ima človek v duhovnih zadevah pravo luč in spoznanje. Imetnika usposablja, da proti vsakemu nasprotniku predstavi najprimernejše dokaze v svojo obrambo in tako razoroži nasprotnike ([Lk 21,15](#); [1Kor 12](#); [Ef1,17](#)).

II Učiteljski dar znanosti. Vsak, ki ga po prvem prerojenju duha z milostjo obdarim Jaz, prejme tudi milost, da v popolnosti in dovršenosti tako duhovno kot materialno pozna vse znanosti, ki se poučujejo na visokih šolah, česar se na državni visoki šoli ni mogoče naučiti, ker se tam še raziskuje, tukaj pa ta izhaja iz Mene in je zato popolna ([Kor 12](#); [1Kor 14](#)).

III Dar moči trdne vere, kakršno je imel Peter. Ta milost, dar Moje Ljubezni, človeka usposablja za delanje čudežev; kajti njegova trdna vera ga utrjuje v prepričanju, da se mora to, v kar veruje, nepreklicno zgoditi ([Mt 16,18](#); [1Kor 12](#); [2Kor 4,13](#)).

IV Dar moči za ozdravljanje bolnikov. Ta dar je čudovita milost z Moje strani, s katero lahko obdarovanec bližnjemu stori veliko dobrega in kot posledica tega romajo k Meni so številne goreče zahvalne molitve ozdravelih. S tem se v polni meri uresničujeta ljubezen do Boga in do bližnjega ([Jak 5,15](#); [1Kor 12](#); [Mr 16,18](#)).

V Dar čudežne moči. Tisti, ki prejmejo ta dar moči, so zmožni izvajati stvari, ki so zunaj dosega možnosti drugih ljudi. Zato naj si vsakdo prizadeva zanj, da bi bil učinkovito orodje Mojega nauka o ljubezni, tako da lahko s čudeži potrdi moč Besede. Peter to imenuje »trdna preroška beseda« ([1Kor 12](#)).

VI Dar prerokovanja ali napovedovanja prihodnosti. To je zelo visoka milost, ki je podeljena tistim, ki so si s svojo posebno močjo vere pridobili Mojo naklonjenost. Tukaj imam v mislih predvsem trdne značaje, ki tudi sami brez dvoma verjamejo v to, kar oznanjajo. Kajti kdor sam ne verjame, kako naj takšen prerokuje o stvareh, ki se šele morajo zgoditi ali so se zgodile na drugih oddaljenih krajih (Primerjaj [Apd 11,27-28](#); [2Pt1,19-21](#)).

VII Dar razločevanja in prepoznavanja duhov - to je, da obdarovanec vidi v srce bližnjega in v mislih občuti, kaj njegov bližnji misli in čuti v svojem srcu ([1Kor 12](#); [1Jn 4,1-3](#)).

VIII Dar jezikov - to je, govoriti in razumeti jezike sveta. S tem je obdarovancu ponujena priložnost, da lahko komunicira z vsakim človekom in ga zato tudi poučuje o Božjih naukih in zadevah ([1Kor 12](#); [1Kor 14](#)).

IX Dar prevajanja - to je, dar razlage svetega pisma. Ta dar ali milost je nujno potrebna, če hočemo pravilno doumeti duhovno dešifriranje stare in nove zaveze, ki sta polni duhovnih besed ([2Kor 3,6](#)), česar človek običajno ne razume in zato materialno sprejema, kar daje napačno predstavo o tem, kar želimo pravilno dojeti.

X Dar moči besede. Kdor ima moč, da zgolj z besedo nekaj doseže, mora imeti trdno vero, da se bo zanesljivo zgodilo to, kar verjame, sicer se ne zgodi ([Apd 5,5. 9](#)).

XI Moč molitve. Molitev verniku omili Božje srce in dopustim, da se zgodi tisto, kar molivec želi, če to ni v škodo zadevnega človeka ([Apd 9,40](#); [2Mz 17,8-16](#); [Jak 5,17-18](#); [Rim 8,26](#); [Apd 5,1](#)).

XII Dar moči volje. Ta milost, povezana z darom vere, je ustvarjalna in dela čudeže, ki jih ne more raziskati in oponašati nihče, ki ni prerojen.

XIII Dar poučevanja drugih. Ni tako preprosto biti učitelj, kot si človeštvo misli. Učitelj mora imeti svoje predavanje trdno v mislih in ga razviti tako, da ga poslušalci dobro sprejmejo ([1Kor 14,1](#)).

XIV Dar govorništva. Seveda lahko vsak človek govori, vendar je pravih govornikov zelo malo, zato je ta milost odločilni pogoj za uspeh tistih, ki širijo Moje nauke v svojim oznanjevanjem ([Luka 21,15](#)).

XV Milost jasnovidnosti, jasnoslušnosti in jasnočutnosti. Te milosti usposobljajo človeka, da vidi duhove in govori z njimi; da vidi v daljavo, čez in skozi vse ovire; da govori z duhovno prerojenimi ljudmi, ki so oddaljeni veliko milj, ter jih gleda (osebna telepatija); da prodre v preteklost in prihodnost; da prepozna vsebino knjige, pisma ali časopisa, ne da bi jih prebral; da gleda v zvezdne svetove in vidi, kaj je v njihovi notranjosti, ter da vidi povsod skozi vse, torej tudi skozi ljudi - vendar vse le na predhodno prošnjo ([Raz 1,10](#); [4,2](#); [17,3](#)).

XVI Milost moči za izganjanje zlih duhov (hudičev). Ta milost povzroči, da morajo duhovi, ki so se prikradli v bivališča in ljudi, zaradi moči vere molitvenih besed znova umakniti, prav tako tudi iz obsedencev ([Mr 16,17](#)).

XVII Milost, da strupi ne delujejo škodljivo. Milost, da strupi človeku ne morejo škodovati, je čudovita milost, ki nasprotnike spravlja v osuplost in čudenje ter v njih vzbuja spoštovanje do ljudi, katerih vera lahko doseže kaj takega. Zato je deležna vseh prerojenih. Krst v duhu: ([Mr 16,18](#); [Apd 28,3](#)).

XVIII »Notranja beseda«. Vsak prerojen človek ima notranjo besedo, ki jo prejme že prej, da lahko občuje z Menoj in da mu lahko dajem potrebne napotke o tem, kaj sme storiti in česa ne (Primerjaj: [2Peter 1,19](#); [Gal 1,11-12](#); [Apd 16,6](#); [1Kor 2,10](#); [2Kor 13,14](#); [Ef 1,17](#)).

XIX Dar duhovnih moči za uresničitev česar koli, kar je laikom (duhovno neprerojenim) nemogoče. Ta dar se razteza na različne dogodke, kadar je to potrebno za doseg duhovnega cilja. (Duhovni krst [Apd 9;10](#); [8,17](#); [19,3](#)).

XX Dar vrlin, s katerimi prerojeni človek ne postane ošaben zaradi svojega znanja in sposobnosti, saj vse dela po Meni in s tem izkazuje čast samo Meni.

XXI Milost in dar ljubezni, veselja in blaženosti, ker obdarovancu pustim to okusiti že na Zemlji, čeprav v povsem omejeni meri, kolikor mu meso dovoljuje uživati; kajti brez tega bi mu svet še vedno predstavljal veliko breme, kakor mu je sicer, dokler še ni prerojen ([Rim 5,5](#); [15,30](#); [1Kor13](#); [Gal 5,22](#)).

XXII Milost potrpežljivosti in notranjega miru, kajti brez teh ga vse druge milosti ne bi mogle popolnoma zadovoljiti.

XXIII Milost ponižnosti, da ničemur ne posveča nobenega pomena in da vso zahvalo, ki mu jo ljudje namenjajo, takoj preusmeri k Meni. 130 Rimljanom 8, 2; 1. Korinčanom 6, 11; 5 Prerojeni človek hodi brez greha pred Mojim obličjem, saj so mu grehi popolnoma odpuščeni; kajti dokler se ne povzdigne po Mojih vrlinah, ne more biti prerojeni. Dragi otroci, trudite se za pridobitev darov in milosti prerojenja, kajti ne veste, kaj se s tem doseže! Z Mano se tudi osebno duhovno pogovarjate, vidite Me vsakič, ko imate željo, da Me vidite. Nič vam ne ostane skrito, kar morate vedeti ali videti. Vaši združeni darovi in milosti vam zagotavljajo stanje božanskosti v malem. Zato se vsekakor splača zatreti materialne želje in poželenja, da bi v zamiku prejeli duhovno-nebeške darove in milosti. Seveda traja dolgo, preden jih podelim, ker se mora človek najprej izkazati, da jih je sposoben prejeti in obdržati, to pomeni, da mora postati dovolj močan, da ne greši več, da Mi ni treba podeljenih darov in milosti ponovno odvzeti. Amen. ([Rim 8,2](#); [1Kor 6,11](#))

6 V Novi zavezi je mnogo odlomkov, ki se nanašajo na duhovne darove prerojenja in si jih je mogoče tam prebrati. To so zlasti naslednji ([Rim 8,14-17](#); [Apd19, 2](#); [Rim 7,6](#); [8,6](#); [Gal 5,17](#); [Rim 8,11. 13. 15](#); [Gal 4,6](#); [Rim 14,17](#); [15,19](#); [1 Kor 12,3](#); [14,16](#)), ki so označeni v opombi spodaj in jih je treba prebrati.

7 Prerojenje z spreobrnitvijo iz posvetnega v duhovno življenje, to je materialno-duhovno prerojenje z opustitvijo vsega brez karakternega (oz. nevrednega/grešnega) in prehodom v dobre vrline, kakor so to uvedli in učijo v protestantskih knjigah in revijah, v Mojem redu ne obstaja.

8 Iz navedenega seznama in iz Mojih pojasnjujočih dodatkov je razvidno vse, kar so apostoli in učenci na binkoštno soboto prejeli od svetega duha. Med njimi so pod (4) vključena tudi magnetna zdravljenja bolnikov z polaganjem rok na trpeče. Nekdo bo morda ugovarjal, da se takšna zdravljenja dandanes dogajajo tudi brez darov Svetega Duha. To je seveda res, ker Jaz kot duh ljubezni nudim usmiljeno pomoč tudi pri zdravljenju bolnikov; vendar pa je velika razlika med magnetizerjem in v duhu prerojenim človekom: Prvi ozdravi marsikoga hitro, marsikoga počasi in marsikoga sploh ne; prerojeni pa ozdravi takoj, prvič in popolnoma ter hitro, ker gre vedno za čudežno ozdravitev.

9 Ker iz dosedanjih pojasnil veste, da sem Bog Oče, Sin in Sveti Duh v eni osebi, vam je zatorej lahko razumljivo, da sem lahko ob svojem prikazovanju apostolom po vstajenju z lastno oblastjo rekel apostolom: »Prejmite Svetega Duha« ([Jn 20, 22](#)). Vendar pa ta dar ni bil enak tistemu ob binkošti, temveč sem Jaz dahnal vanje, s čimer sem jih okrepil do te mere, da niso imeli več takšnega strahu pred templjem kot doslej; sicer pa niso prejeli nobenih drugih darov in milosti, razen sposobnosti, da duhovno razumejo in pojasnjujejo svetopisemska besedila (Glej pod IX)

10 S tem je dokazovanje o Moji osebi kot Bogu in Očetu stvarstva zaključeno, v vaše dobro pa bo, če boste dejstva sprejeli takšna, kot so vam bila tukaj opisana. Kajti v vsem veselju ni drugega Boga razen tistega, ki vam je bil tukaj razodet in opisan v svojem bistvu; in dobro storite, če besede svojega Očeta sprejmete z zahvalo ter po njih živite in ravnate. Amen. Ω

8 Jezus, knez miru

Gradec, 19. februar 1901

(Oče Jezus pojasnjuje, da je On duhovni knez srčnega miru v človeku; hkrati pa je Kralj nebes in Zemlje ter zato Sodnik sveta.)

1 Vsak človek se lahko vzpne, če ima resnost in voljo, da se izogiba posvetnemu in si prizadeva za duhovno, kajti vse je odvisno od tega, kako postopa, da doseže tisto prvo in se izogne oviram.

2 Kdo ne bi storil vsega, da doseže cilj svoje najvišje sreče in postane srečen? Dejstvo je, da človek stori vse, če ima do nečesa ljubezen, torej je treba imeti ljubezen tudi do Mene, če hoče priti k Meni. A ne le do Mene, temveč tudi do Mojih otrok, in ti so vsi ljudje na svetu, ker Moj duh prebiva v njih.

3 Kdor sledi predpisom Mojega nauka, lahko z gotovostjo računa, da ga bom Jaz sprejel v svojo ljubezen in ga še naprej vodil v duhovnem. Saj vendar delam vse, da bi osrečil svoje otroke, ko se zatečejo k Meni. Gre pa predvsem za to, da zapustijo svet in se povsem izročijo Meni, kajti polovično življenje ne prinaša koristi ne Meni ne njim. Živeti bodisi povsem Meni, bodisi povsem svetu, saj nikoli ni mogoče zvesto služiti dvema gospodoma, ki se med seboj vojskujeta. Jaz in Satan, ki predstavlja svet, sta ravno tista dva gospoda, ki sta tu mišljena.